

உ
சிவமயம்

சுஜாநவணுநடி ।

அஜ்ஞாநவர்ணநம்

ஸ்ரீமுன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம்

முன்னேஸ்வரம்,

சிலாபம்.

உ
ஸ்ரீவஜயஃ।

ஸ்ரீமஜ்ஜா சாஸிவாடீஸுஸா
ஸ்ரீமஸ்ரீ ஜ்ஞாநபுரகாஸா ஊநிஃ பூரணீதம்
சுஜ்ஞாநவண்புநஃ।

இலங்கை திருநெல்வேலி
ஸ்ரீவஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச முனிவர் இயற்றிய
அஜ்ஞாநவந்நநம்
(சம்ஸ்கிருதமூலமும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும்)

தமிழ்மொழிபெயர்ப்பாசிரியரும்
பதிப்பாசிரியரும்:

பிரம்மஸ்ரீ ச. பத்மநாபன்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
சம்ஸ்கிருதத்துறை, இந்துக் கற்கைகள் பீடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

வெளியீடு:

ஸ்ரீமுன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம்

முன்னேஸ்வரம்

சிலாபம்

01.01.2022

நூல் விபரம்

நூலின் பெயர் : இலங்கை திருநெல்வேலி
பூநீலபூர் ஞானப்பிரகாச முனிவர் இயற்றிய
அஜ்ஞாநவர்ணநம்
(சம்ஸ்கிருதமூலமும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும்)

தமிழ்மொழி
பெயர்ப்பாசிரியர் : பிரம்மபூர் ச. பத்மநாபன்
B.A.(Hons), P.G.Dip. in Edu., M.Phil-Sanskrit

பதிப்பு : 2022.01.01

வெளியீடு : பூர்முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம்,
முன்னேஸ்வரம், சிலாபம்.

வடிவமைப்பு : சிவபூர் மு. சசிதரக்குருக்கள், நாயன்மார்கட்டு.

அச்சுப் பதிப்பு : மதி கலர்ஸ், முருகேசர் ஒழுங்கை, நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்.

பக்கங்கள் : XI+64

பிரதிகள் : 300

ISBN : 978-624-5901-09-8

முகவுரை

I

திருநெல்வேலி ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஞானப்பிரகாச முனிவரது சைவ-சித்தாந்த தத்துவப்புலம் சார்ந்ததும், சம்ஸ்கிருத மொழி மரபில் எழுந்ததும், பிரமாணதீபிகா விருத்தி எனும் தர்க்கச்சிந்தனையின் முதிர்ச்சியில் எழுந்ததும் சிவயோகத்திற்கு பகுதியாக அமைவதும், யோகாங்கத்தினை முன்னிறுத்திய நிலையில் அறியாமை யென்பது எவ்விதம் நிகழ்ந்து எது அறிவு என உணரத்தக்கதோ அந்நிலையில் விளக்கந்தரத்தக்கதும், ஞானத்தினைப் போதிப்பது மான தர்க்கத்தினை முன்னிறுத்திய நூலே அஜ்ஞாநவர்ணநம் எனும் நூலாகும். இந்நூலினை மூலத்துடனும் அதற்குரிய தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடனும் வெளியிட்டு வைப்பதில் பெருமிதமடைகின்றேன்.

பிரமாணதீபிகா விருத்தி எனும் நூல் இரண்டாவது பதிப்பாக நல்லூர் த. கைலாசபிள்ளையால் சாஸ்திரிகள் சிவரது உதவி கொண்டு பரிசோதிக்கப்பட்டு கலி 5040 (1938) இல் யாழ்ப்பாணம் வித்தியானுபால யந்திரசாலையில் அச்சிடப்பட்டதாகும். இந்நூலின் இறுதிப் பகுதியில் 184ம் பக்கம் முதல் 209வது பக்கம் வரையாக இடம்பெறுவதே அஜ்ஞாநவர்ணநம் எனும் இந்நூலாகும். திருநெல்வேலி ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஞானப்பிரகாச முனிவரது ஆக்கங்களுள் வெளிக்கொணரப்படாத ஆக்கம் எனவும், அதனது உட்கிடக்கை அறியப்படாததும், அதற்குரிய மீள்வாசிப்பு, மொழி பெயர்ப்பு என எவையும் இதுவரை வெளியிடப்படவில்லை யென்பதும் சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

சுவாமி ஞானப்பிரகாச முனிவரது ஆக்க இலக்கியங்களுள் ஒன்றாகச் சுட்டப்படும் அஜ்ஞாநவர்ணநம் எனும் நூல் இவரது வாழ்க்கை வரலாற்றின் குறிப்புக்களில் அஜ்ஞாநவிவேசனம் எனவே சுட்டப்படுகின்றன. அவ்வகையில் அஜ்ஞாநவர்ணநம் என்ற இந்நூல் சுட்டப்படுவது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

‘இந்தியதர்சனமரபில் வைதிக, அவைதிக தர்சனங்களது பார்வையில் சிவயோகம்’ சிவஞானம் தொடர்பான தமது சிந்தனைத் தெளிவை எண்ணிறைந்த உதாரணங்களுடன் கூடிய விளக்கமாக கூறமுற்படும் நூலே அஜ்ஞாநவரணநம் எனும் இந்நூலாகும். இந்நூல் சம்ஸ்கிருத மொழியில் அமைந்து விளங்க அதனை சைவசித்தாந்த ஆர்வலர்கள் விளங்கிக்கொள்ளும் வகையில் இயன்றவரை அதற்குரிய தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாக வெளிக்கொணர வேண்டும் எனும் முயற்சியே இந்நூலினை வெளியிடுவதற்கான நோக்கமாகும்.

II

யாழ்ப்பாணத்து திருநெல்வேலி ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஞானப்பிரகாச முனிவர் கி.பி. 17ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவர். இவர் பசுவதைக்கு அஞ்சிப் பரதேசம் சென்றவர் என்றே அறியப்பட்டவர். இவர் சிதம்பரதத்தில் சிவகாமி அம்மன் கோவில் திருப்பணியைச் செய்தவர். ஞானப்பிரகாச குளம் ஒன்றினை சிதம்பரதத்தில் திருப்பணியாகத் தோண்டியவர். இவர் கௌடதேசத்தில் பெரியண்ணாசாமி என்பவரிடம் சம்ஸ்கிருத மொழியையும் சிறப்பாக வியாகரண சாஸ்திரம், தர்க்க சாஸ்திரம் என்பனவற்றைக் கற்றுத் தேர்ந்தவராவார். இவர் திருவண்ணாமலை ஆதீனத்தில் சைவசித்தாந்த தத்துவ மேம்பாட்டிற்காக உழைத்தவராவார். இதன் நிமித்தமாக சம்ஸ்கிருதத்தில் 1.சிவயோகரட்ணம், 2.சிவயோக சாரம், 3. சித்தாந்த சிகாமணி, 4. சிவஞானபோத விருத்தி, 5.பிரமாண தீபிகா, 6.பிரமாணதீபிகா விருத்தி, 7.பௌஷ்கராகம விருத்தி, 8.அஜ்ஞாநவிவேசணம் (அஜ்ஞாநவரணநம்) எனும் நூல்களையும், தமிழ்மொழியில் சிவஞான சித்தியாருக்கு உரையும் எழுதியவர் ஆவார்.

இவரது சம்ஸ்கிருத மொழியிலமைந்த ஆக்கங்கள் கிடைப்பதற்கே அரிதாயின. இவரது நூல்களுள் பௌஷ்கராகம விருத்தி கிடைக்காது போனது என்றும், ஏனைய நூல்கள் நல்லூர்

த. கைலாசபிள்ளையால் கிரந்த லிபியில் எத்தகைய ஆய்வுக் குறிப்புக்களோ, பதிப்புரையோ எதுவுமின்றி வெளியிடப்பட்டன என்றும் கூறப்படுகிறது.

இவைதவிர வேறு பல நூல்களை இயற்றியதாகக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் சிவாகமாத்ரி மாஹாத்ரிய சங்கிரகம் எனும் நூல் 'பிரஞ்ச' இந்தியவியல் நிறுவனத்து சுவடியினை அடித்தளமாகக் கொண்டு இரு பதிப்புக்கள் வெளியாகியுள்ளமை இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

சிவயோகர்த்னம் பிரெஞ்சு மொழிபெயர்ப்புடன் ஆராய்ச்சிப் பதிப்பாக திருவாளர் தாராமைக்கல் என்பவரால் பிரஞ்சு இந்தியவியல் நிறுவன வெளியீடாக 1997ல் வெளியிடப் பட்டது.

இதேபோன்று ஏனைய நூல்கள் கிடைப்பது அரிதாகவே உள்ளன. இருப்பினும் அவற்றின் உட்கிடக்கைகள் அறியப்படாத விடயமாகவே காணப்படுவதால் சுவாமி ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஞானப்பிரகாச முனிவர் பற்றிய எண்ணக்கரு முழுமைபெறாத எழுத்துருவாக்க மாகவே காணப்படுகின்றது.

சிவஞானசித்தியாருக்கான சுபக்க உரை இணுவில் நடராச ஐயர் பதிப்பு (1887) சி. சண்முகஐயர் பதிப்பு (1889) என்பவை கிடைப்பது அரிதாகிப்போக தி. செல்வமனோகரன் அவர்களது (2017) பதிப்பு பன்னிலைகளில் வெளிவந்தன.

பௌஷ்கராகம விருத்தி கிடைக்காது போனது எனும் நிலைமாறி அதனது பிரதிகள் பல சுவடி வடிவங்களில் அழியாத நிலைகண்ட பிரஞ்சு இந்தியவியல் நிறுவனத்து அறிஞர் T.கணேசன் அவர்களது அயராத முயற்சியால் முதலிரு பாகங் களில் படலம் 1 -6 வரையானவை ஜவஹர்லால் நேரு ஞாபகார்த்த நூல்நிலைய வெளியீடாக 2015(1), 2019(2) வெளியிடப்பட்டன.

இவ்வாறான நிலையில் அஜ்ஞாநவர்ணநம் பிரமாண தீபிகா விருத்தியின் இறுதிப்பகுதியில் இடம்பெறும் பிற்சேர்க்கையாக அடையாளம் காணப்படாத நூல் வடிவமே தற்போது மூலத்துடன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் இணைத்து வெளியிடப்படுகின்றது.

III

அஜ்ஞாந வர்ணநம்

அஜ்ஞாநவர்ணநம் எனும் நூல் தர்க்கவியல் ரீதியில் மோக்ஷத்திற்கான உபாயம் எது என்பதனை நிர்ணயம் செய்து அதற்கான தீர்வினை நிறுவும் தன்மையுடையதாகும். இதில் உள்வாங்கப்பட்டதும் நன்கு கிரகித்ததன்மையுடையதுமாக தர்சனங்களது கொள்கைகள் லக்ஷணங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. அவற்றின் வழி இந்நூலினது தொடக்கத்தில் அதன் விளக்கமானது எத்தகைய நோக்கங்களை அடித்தளமாகக் கொண்டது என்பதனை பின்வருமாறு நோக்குகின்றது.

“சுய வ்ரஜாணொவயக்ஷித யொமொவவண்டநாய
யொமாஹஜ்ஜாந வ்ரதியொயி சுஜ்ஜாநவண்டநஉயிராக் ஜ்ஜாந-
வொயகஹவக்ஷுதெ |

சுசுஸம்ஸயவிபயபூய தகூஸூதி ஜீஜாஹா: காபதிக்
க்ரியனெ தசு சிவியஸூஸ்ய: ணகவூரிநு யஜிபுணிவிருஉ
நாநாயூாவஸூ ஐதூக்ஷ: தசு வ்ரயஜ: ஸூாணுவூ
ஹொஹொவெதி ஹநஸூஸூகூ விஸெஷஸூதெஹூக்
க்ரியாஜ்ஜாஹகம் ஜவொவாகஜுவாஜாயாவெதிஉ விஸெஷா
ஹூமெஸதிஸஜாநாகார வ்ரதூக்ஷஸூதிஸூாம் ஜாத:
ஜிகீயஸூ ஹெஹீஸூரொ நஹெஹீஸூர ஐதூஜிவிஸெஷா
ஹூநஹிவூம் வாஜிவ்ரதிவாஜிவிவ்ரதிபெதூ ஜூாத:
தூகீயஸூ நிகூநிகூஸூவூதூமஹவகூகக் ஹிஜிநிகூகூ
ஜநிகூகூ ஜிகூஜி விஸெஷாஹூஹூ ஹிவூ ஜஸாயாரண
யஜூ ஹூநாஜாத: |”

“ பிரமாணதீபிகாவிருத்தியின் பிரமாணத்தில் சுட்டப்பட்ட யோகத்தை மேலும் விளக்குவதன் பொருட்டு யோகாங்கமானதும், ஞானத்தை வழங்கும் யோகசாதனமான “ அஞ்ஞாநவரணநம்” என்பது சுருக்கமாக ஞானத்தை போதிப்பதற்காக விளக்கப் படுகிறது.

அங்கு சந்தேகத்தை விளக்க தர்க்கம், ஸ்மிருதி, மீமாம்சை ஆகியன சிறிதளவு (உதவி) புரிகின்றன. அங்கு முவிதமான சந்தேகங்கள் எழுகின்றன. ஒன்று தர்மத்திற்கு முரணானது; பல்வேறு விதமான பொருள்களை தன்னுட்தாங்கியது எனக் கூறப்படுகிறது. அவற்றுள் முதலாவது நிலையானதாகவோ அன்றி மனிதனால் அறிந்ததாகவோ மீண்டும் சேர்க்கை (பந்தம்) முதலானவைகளால் விசேஷத்தன்மையற்றதாகவோ அறியப்பட்டது. பார்வை, செயல் இவற்றால் மறைக்கப்பட்டதும், மலத்தினாலோ அல்லது கர்மத்தினாலோ அல்லது மாயையினாலோ விசேடமான காட்சியினாலோ ஒன்றுபடத் தோன்றிது; நேரடியாகவும், கேட்டலினாலும் உண்டானது. இரண்டாவது தேகத்தை உடைய இறைவன் (ஈஸ்வரன்), தேகமற்ற இறைவன் (நிரீஸ்வரன்) என்ற விசேஷ தர்சனமூடாக வாதப் பிரதிவாதத்தின் மூலம் உண்டானது. மூன்றாவது நித்தியம், அநித்தியம் என்கின்ற பரவும் தன்மையுடைய வாசனைத் தன்மையால் பூமியானது நித்தியமானது, நித்தியமற்றது எனும் விசேடமான பார்வையூடாக சாதாரணமற்ற தர்மதர்சனத்தாலுண்டானது.”

என முன்னுரையாகக் கூறுகின்றார். அதனடிப்படையில் பௌத்தம், சமணம், லோகாயதம், வேதாந்தம், நியாயம், வைசேடிகம், கூடிபணகம், பரிணத வேதாந்தம், பாஞ்சராத்தர், பாதஜ்ஜலம், விவர்த்த வேதாந்தம், சோமசித்தாந்தம், காபாலம், பாசுபதம், கைவல்யவாதிகள், மஹாவிரதர், ப்ரவாஹேஸ்வரவாதிகள், அநேகேஸ்வரவாதிகள், சிவசமவாதிகள், சுத்த சாக்தர்கள், வாமர், தக்ஷிணர், காருடர், சைவவைதிக தேசிகர் முதலானவர்களது மோகும் பற்றிய விடயங்களை ஒன்று

தொகுத்து அவர்களிடமிருந்து சைவசித்தாந்த தத்துவத்தின் சிவ தீக்ஷையின் மேன்மையே சிவஞானம் சித்திப்பதற்கு சாத்தியமானது என்பதும் அதனுடைய உயர்ந்த தன்மையில் விளக்கமுற முன்வைக்கப்படுகின்றது.

இதனடிப்படையில் சாஸ்திரங்களுடான அறியாமைத் தன்மையிலும் பார்க்க அனுபவரீதியான சைவசித்தாந்த தத்துவத்தின் சிவதீக்ஷையின் ஊடாகவே சிவஞானம் கைவரப்படுவதுடன் மோக்ஷம் சித்திக்கப் பெறுகின்றது எனும் உண்மையை தர்க்கவியல் நுட்பத்துடன் விளக்கமுற்படுவதே இந்நூலாகும்.

IV

மேற்கோள்:

அஜ்ஞாநவர்ணநம் எனும் இந்நூலிற்கு பல்வேறு தர்சனங்களின் சிந்தனைகள் முன்வைக்கப்பட்டாலும் **பௌஷ்க-ராகமம், ரத்னத்ரயம், அஜிதாகமம், காமிகாகமம், அசிந்திய விஸ்வசாதாக்யம், மதங்கபாரமேஸ்வரம், பரமோக்ஷ நிரசகாரிகை** முதலான நூல்கள் மேற்கோளாக இடம்பெறுகின்றன.

V

மொழிநடை:

திருநெல்வேலி ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஞானபிரகாச முனிவரது **அஜ்ஞாந வர்ணநம்** எனும் சம்ஸ்கிருத வசனநடையிலமைந்த நூலானது சம்ஸ்கிருத பல்லவ கிரந்த லிபியில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் சம்ஸ்கிருத வசனநடையில் அமைந்துள்ளமை சுட்டிக் காட்டத்தக்கது. ஞானப்பிரகாச முனிவரது மொழிநடையானது மிகவும் கடினமானது. நீண்டவாக்கியங்கள் தண்டியாசிரியரையும், சுபந்துவினையும் ஞாபகமூட்டுவன. பாணரைப் போன்று அதிக வர்ணனைகள் இடம்பெறவில்லை. தாம் எண்ணிய விடயத்தை மிகவும் அழுத்தம் திருத்தமாக நீண்ட வாக்கியத்தினூடாக தெளிவுபடுத்த முனைவது அவரது உத்தியாகும். கூடுதலாக

திறவுச் சொற்களையே கையாளுவது இவருக்கான தனித்த
 அடையாளமாகும். அத்திறவுச்சொல்லின் விரிவு மிக விரிந்து
 பொருள் தரும் தன்மையதாகும். வினையெச்சங்கள், பெய-
 ரெச்சங்கள், செயப்பாட்டுவினை வடிவங்கள், மிகநீண்ட தொகை
 களின் சங்கமம் என்பன இவரது மொழியாளுமைக்குரிய தனித்த
 அடையாளங்களாகும். தமது மொழியாளுமையினைத் தமக்கி-
 ருக்கும் சாஸ்திர நுட்பத்தினூடாகவும் சிறப்பாக தர்க்க சாஸ்திரத்
 தினைக் கொண்டு நிறுவும் பாங்கும் அஜ்ஞாந வர்ணநம்
 முழுவதிலும் பரவிக்கிடப்பதனைக் காணலாம். சொற்சிலம்பம்
 என எண்ணும் வகையில் பல்வேறு பொருட்களை யுணர்த்தும்
 தன்மையுடைய சொற்களை தக்க இடத்தில் கையாளுவது இவரது
 சாஸ்திர அறிவினை பிரதிபலித்துக் காட்டும் தன்மையதாகும்.
 இவரது காலத்து மொழிமரபினை பிரதிபலித்துக் காட்டும்
 தன்மையில் பலபக்கங்களுக்கு வினைமுற்றின்றி தொடரும்
 வாக்கியங்கள் வாசகர்கள் பொருள் விளக்கம் கொள்வதற்கு
 ஐயத்தினை ஏற்படுத்தும் தன்மையின என்பது சுட்டிக்காட்டத்
 தக்கது. அவ்யங்கள், பிரதிப் பெயர்ச் சொற்கள், சர்வநாம
 சப்தங்கள் என்பனவற்றை அடிக்கடி பயன்படுத்தும் அதேவேளை
 சைவசித்தாந்த தத்துவத்தின் உண்மைகளை சிவாகமங்களதும்,
 அஷ்டப்பிரணங்களதும் துணைக்கொண்டு விளக்க முனைவது
 இவரது மொழிப்பயன் பாட்டை ஏற்புடைய தன்மையில் சொல்
 வரைவுகளைக் கருதாது வேற்றுமைத் தொகையாக மொழி
 யமைப்பைக் கையாளும் திறன் இவருக்குரிய தனித்த மொழிப்
 பண்பாகவும் காணமுடிகின்றது. பிரதீபா எனும் தன்மையில்
 இவரது சாஸ்திர அறிவு தக்க இடத்தில் தக்க மொழிப்பெருக்குடன்
 பயன்படுத்தப்படுவது தக்க சான்றாகும். நோக்கும் தோறும்
 புதியபுதிய கருத்துக்களை அந்தர் யாமியாகக் கொண்டு
 விளக்கத்தக்க இயல்புடைய இவரது சம்ஸ்கிருத மொழிநடை
 பொருள் கொள்வோருக்கு மிகுந்த ஐயத்தை ஏற்படுத்தும்
 தன்மையதாகின்றது.

VI

நூல் முயற்சி:

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஞானப்பிரகாச முனிவரது அஜ்ஞாநவரணநம் எனும் இந்நூல் தனியாக வெளிவரவேண்டும் எனும் அவாவினால், அதனை தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன் வெளிக் கொணரவேண்டும் எனும் முயற்சி 2013ம் ஆண்டில் ஏற்பட்டது. அதற்காக செயற்பாடும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. எனினும் அம் முயற்சி அவ்விதமே நின்று போனது.

இம்முயற்சி பற்றி யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சைவ சித்தாந்தத்துறை விரிவுரையாளர் திருவாளர் தி. செல்வமனோகரன் அவர்கள் என்னை உற்சாகமூட்டியதோடு வெளிக்கொணர வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தையும் எமக்கு வலியுறுத்தினார். அதன் பயனாக 2020 டிசம்பர் மாதம் இதனது தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு பணி நிறைவு பெற்றது. இருந்தும் இதனை கிரந்த லிபியில் மூலத்தினையும் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பினையும் வெளியிட்டு வைக்கும் பணி காலத்தின் கோலம்கருதியும் வேலைப்பளு காரணமாகவும் சற்றுத் தாமதமாகியது. எம்மிருவரது பரஸ்பர அறிவுப் பகிர்வின் பெறுபேறாகவே இந்நூல் வெளிக்கொணருவதற்கான முயற்சி கைகூடியது.

VII

நன்றி நவிலல்:

அஜ்ஞாநவரணநம் எனும் இந்நூலின் தமிழ் தமிழ் மொழி பெயர்ப்புக்கு உதவிய சைவசித்தாந்தத்துறை விரிவுரையாளர் திருவாளர் தி. செல்வமனோகரன் அவர்கட்கு எனது மனப் பூர்வமான நன்றிகள். இந்நூலை கிரந்தலிபியில் தட்டச்சுப்பதிவு செய்து எமது விருப்பத்திற்கேற்ப சம்ஸ்கிருத மூலத்தை ஒருபக்கமாகவும், அதற்கு சமமாக தமிழ் மொழிபெயர்ப்புமாக வெளிவருவதற்கேற்ற வடிவமைப்பைச் செய்துதந்தவரும், என்றும் எனக்கு தோன்றாத்துணையாக நின்று உதவுவருமாகிய சிவஸ்ரீ மு. சசிதரக்குருக்கள் அவர்கட்கு எனது மனப்பூர்வமான நன்றிகள். இந்நூலை அச்சிட்டு உதவிய மதிகலர்ஸ் நிறுவனத்தினர்க்கும் மனப்பூர்வமான நன்றிகள் உரித்தாகுக.

VIII

திருநெல்வேலி ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஞானப்பிரகாசமுனிவரது ஆக்கங்களுள் சிவயோகரத்தினத்தைத் தொடர்ந்து, இரண்டாவதாக அஜ்ஞாநவர்ணநம் எனும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பையும் மூலநூலுடன் இணைத்து வெளியிடப்படும் இந்நூலை சைவ அன்பர்கள், சிறப்பாக சைவசித்தாந்த ஆர்வர்கள் பயன்படுத்த வேண்டும் என விநயமாக வேண்டிக்கொள்கின்றேன். இந்நூலில் சுட்டத்தக்க தவறுகள் ஏதுமிருப்பின் அவற்றினை அறியத்தரும்படி வேண்டிநிற்பதோடு, ஒரே மூலநூலின் அனைத்து வடிவங்களையும் மொழிமாற்றம் செய்யும் வேளையில் அதனை முழுமையாக வெளிப்படுத்த முடியாது என்பதனையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். இத்தமிழ் மொழிபெயர்ப்பானது நேரடியாக மூல நூலைத்தழுவி அமைந்திருப்பதால் வாசகர்களுக்கு ஏற்படத்தக்க சிலசிரமங்களுக்கு வருந்துகின்றேன். தொடர்ச்சியாக இந்நூல் தற்கால மொழிநடைக்கும், பொருள் விளக்கத்திற்கும் ஏற்ப மீண்டும் மறுசீரமைத்து அடுத்த வெளியீடாக வெளியிடப்படும் என்பதனையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சிவதீக்ஷையின் மேன்மையினையும் சிவாகம ஞானபாதச் செறிவினையும் உணர்த்தும் இந்நூலை ஸ்ரீவடிவாம்பிகா சமேத ஸ்ரீமுன்னைநாதசுவாமியின் திருவடிகளில் திரிகரணசுத்தியுடன் காணிக்கையாக்குகின்றேன்.

பிரதமகுருவும், தர்மகர்த்தாவும்,
ஸ்ரீமுன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம்,
முன்னேஸ்வரம்,
சிலாபம்.
01.01.2022

பிரம்மஸ்ரீ ச. பத்மநாபன்
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
சம்ஸ்கிருதத்துறை,
இந்துக்கற்கைகள் பீடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
padamanaban@univ.jfn.ac.lk

ஸ்ரீமஜ்ஜிம சாஸிவாடீபுர
ஸ்ரீமஸ்ரீ ஜ்ஜாநபுரகாஸ ஸுநி: ப்ரணீதம்

சுஜ்ஜாநபண்புநடி।

இலங்கை திருநெல்வேலி
ஸ்ரீலஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச முனிவர் இயற்றிய

அஜ்ஞாநவந்நநம்

(சம்ஸ்கிருதமூலமும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும்)

சுஜாநவணுநடி |

சுய ப்ரஜாணொபவக்ஷித யொமொபவணுநாய
யொமாஹஜாந ப்ரதியொநி சுஜாநவணுநடிநிராக்
ஜாநவொயகஶபக்ஷதெ |

சுசுஸஶயவிபயயுய தக்டுஷ்டி ஜீஶாஶலா: காக்ஷிக்
க்ரியதெ தசு திவியஸுஸய: ணகவ்ரிந் யஜிபுணிவிருஶ
நாநாயுடாவஸ்டு ஐதூக்ஷ: தசு ப்ரயஜ: ஸுரணுவூ
ஶுரஶொவெதி ஶுநஸ்டுக்ஷா விஸெஷ்ரூதெக்டுக்
க்ரியாஜாஶகஶ ஜொவாகஜுவாஜாயாவெதிஶ விஸெஷா
ஶஸ்டுநெஸதிஸஜாநாகார ப்ரதூக்ஷ்ரூதிஷூஶ ஜாத:
ஜிதீயஸு ஜெஶீஸுரொ நஜெஶீஸுர ஐதூஜிவிஸெஷா
ஶஸ்டுநவெஶு வாஜிப்ரதிவாஜிவிப்ரதிபெதூ ஜாத:
கூதீயஸு நிதூநிதூஷூஷுதமங்ஷாக் ஶஜிநிதிதூகி
ஜிதூகி ஜிதூஜி விஸெஷாஶஸ்டுந வெஶு ஜலாயாரண
யஜு ஶஸ்டுநாஜாத:

தக்டுஷ்டயஜுநதூரஶவிஷ்ணுஷு யஜொஷு
ஶவிஷ்ணிதிபெயுயா யயாயுடா ஶுநரயயா-பெயுதி தசு
ஜாமரெஸாஶமெநெதூஜிகா யயாயுடாஜா-மரெவி
க்ஷிஜிதி ராமாதூஜிஷூநெ ஐஜிதூயாக் காஶகஸு
காஜிநீ ஶஸ்டுநாஜிகாக்ஷயயாயுடா ஶுபெஷுத ஶவூஷுதி

அஞ்ஞானவர்ணநம்

(அஞ்ஞான விவேசனம்)

பிரமாணதீபிகாவிருத்தியின் பிரமாணத்தில் சுட்டப்பட்ட யோகத்தை மேலும் விளக்குவதன் பொருட்டு யோகாங்கமானதும், ஞானத்தை வழங்கும் யோகசாதனமான “அஞ்ஞான வர்ணனம்” என்பது சுருக்கமாக ஞானத்தை போதிப்பதற்காக விளக்கப் படுகிறது.

அங்கு சந்தேகத்தை விளக்க தர்க்கம், ஸ்மிருதி, மீமாம்சை ஆகியன சிறிதளவு (உதவி) புரிகின்றன. அங்கு மூவிதமான சந்தேகங்கள் எழுகின்றன. ஒன்று தர்மத்திற்கு முரணானது; பல்வேறு விதமான பொருள்களை தன்னுட்தாங்கியதும் எனக் கூறப்படுகிறது. அவற்றுள் முதலாவது நிலையானதாகவோ அன்றில் மனிதனால் அறிந்ததாகவோ மீண்டும் சேர்க்கை (பந்தம்) முதலானவைகளால் விசேஷத்தன்மையற்றதாக அறியப்பட்டது. பார்வை, செயல் இவற்றால் மறைக்கப்பட்டதும், மலத்தினாலோ அல்லது கர்மத்தினாலோ அல்லது மாயையினாலோ விசேடமான காட்சியினாலோ ஒன்றுபடத் தோன்றியது; நேரடியாகவும், கேட்டலினாலும் உண்டானது. இரண்டாவது தேகத்தை உடைய இறைவன் (ஈஸ்வரன்), தேகமற்ற இறைவன் (நிரீஸ்வரன்) என்ற விசேஷ தர்சனமூடாக வாதப் பிரதிவாதத்தின் மூலம் உண்டானது. மூன்றாவது நித்தியம், அநித்தியம் என்கின்ற பரவும் தன்மையுடைய வாசனைத் தன்மையால் பூமியானது நித்தியமானது, நித்தியமற்றது எனும் விசேடமான பார்வையூடாக சாதாரணமற்ற தர்மதர்சனத்தாலுண்டானது.

“தர்க்கத்தில் எங்கு நெருப்பு காணப் படவில்லையோ அங்கு புகை இருக்கமாட்டாது” என்று ஒரே திடமான பலனோடு கூடிய அறிவானது சுட்டப்படுகிறது. ஸ்மிருதி யானது (நினைவானது) இரண்டு வகையானது. எவ்விதமெனில் முதற் பொருளுணர்த்தியும் பின்னர் பொருளுணர்தாமலும் என அங்கு விழிப்பு நிலையில் இவை அங்கத்தில் மேலானதாகவும் எவ்விதம்

ரயயாய்யா டொஷவஸெந தலிதி ஸ்யாநெ ஐலிதூஉயாக்।
 விபய்யுயபரீக்ஷாயா: பரம்பரயாதிதராம் பூரா-
 ஷாயெயு பய்யுவவரிதக்ஷாக் ஸவிப-ய்யுயொ
 விரெஷத: பரீக்ஷுதெஜ்ஞாநனாவக் தியம் ப ளரூஷம்
 ப ளபனெதி தகு ப ளரூஷம் ஸாசுதம் ஜ்ஞாநஜ்ய
 வஸாயாஉந்ஞாநஜ்யவஸாய ஐதி கூதஸஜாஸெநாநஜ்ய
 வஸாயநாஜகம் பூந: ஸ்பபரவிஷயம் ஸிவஜ்ஞாந
 வடெகஜவிஸ்த: ஸவ்விஷயம் ஜகதாவிஜு ளபாயிகம்
 கிணிவிஷயம் சுபுரத்யுய புரத்யு சுபுரத்யு புரதிதிரூபம்
 சுதனவ ஸஸூநாவெயராஹிதெந ஸாசுதப ளபவிகு
 ஜ்ஞாநாந: கயணி திகுலூவிகுலம் சுதாத உக்யவநாஜ
 ஜாதிமுணகியாஜ்யவ்யாநாநம் சுக்யலிகாயு புரத்யுயு
 ஸூரணம் நாஜஜாதிமுணகியாயொஜநாஜ்ஞாநா நாஜி
 ஸூரணவி தய்யுஜாசு ஸூரணாந: புரத்யுயுலெஜ
 ஸூரணம் ஸூநாஹிதிவிதரொஹ விஜூபம் ஜ்ஞாயத ஐதி
 வுதூதிசு உக் கியாதூகம் நிவிடகூலக ஜ்ஞாநஜூதெ।

பொருளுணர்த்தும் தன்மையில் விழிப்பு நிலையிலும் சில அதிக விருப்புத்தன்மையால் அந்நிலையில் இது தோன்றியதாகிறது. காமுகனுடைய காமினியின் காட்சித்தன்மையில் உண்மைநிலை கனவு நிலையில் அனைத்தும் எவ்விதம் உண்மைத் தன்மையுடையது எனும் குற்றத்தன்மையினால் 'அது' எனும் நிலையில் 'இது' என்று தோன்றியது. சமமான பொருளற்ற சோதனைகளிலிருந்து பரம்பரையாகவே மிகக் கடந்து விளங்குகின்ற புருடார்த்தத்தில் வேறுபெயர் கொண்டு விளங்குவதால் அந்த சமமான பொருளற்றது சிறப்பாகப் பரிசோதிக்கப்படுகிறது. அறிவு (ஞானம்) எது வரையோ அது வரையாக இரண்டாக நோக்கப்படுகிறது. ஒன்று பௌருஷம் மற்றது பெளத்தம் ஆகும். இங்கு பெளருஷம் என்பது சாக்தம் என்றும் அறிவு நடுநிலைப் பட்டிருப்பதால் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றிற்கு ஒன்று சேர்க்கப் பட்ட தொகுப்பினால் முடிவற்றதும், தொடக்கமற்றதுமான தன்மையில் மீண்டும் தன்னிலும் வேறான, மேலான (பர விடயம்) விடயமாகிய சிவஞானம் போல தனித்ததாக (ஒன்றாக) தானாகவே அனைத்து விடயத்திலும் மலம், கலை, வித்யை என்பவற்றை அறிந்ததாக சிறு விடயத்தில் நம்பிக்கையற்றதும் நம்பிக்கையுள்ளதுமாக நம்பிக்கையற்ற பிரமாணத்தால் உணர்த்த (ப்ரமிதி) வடிவத்தையோ அல்லது ஒலி (சப்தம்) முதலானவற்றால் பிளவுபடாத தன்மையில் சப்தத்திலிருந்து உண்டானது என்றும் பெளத்தத்திலிருந்து உண்டானது என்றும் மாறுபாடற்றதாக உள்ளாக்குள்ளாக எப்படியாவது மாறுபாடற்றதும் மாறுபாடு-டையதுமாக நெருப்புச் சுழற்சி போல பெயருடையதாக ஜாதி, குணம், செயல், பொருள் என்பனவற்றின் கருத்துக்களுடையன-வற்றினது ஒழுங்கற்ற பொருளுடையும், பொருளற்றதுமான மன எண்ணமானது பெயர், ஜாதி, குணம், செயல் என்பனவற்றின் சேர்க்கையின் உள்ளார்ந்த தன்மையால் மனதில் உதிப்பது போல அதன் பொருள் விடயத்திலேயே மனதின் தோற்றவெளிப் பாட்டின் முடிவில் அதற்கு மறுபொருளாக மனதில் தோன்றுகிறது. தனது அனுபவமான அறிவுக்கு மேலான அறிவு வடிவமுடைய-தாக அறியப்படுகின்றது என்று தோற்றம் பெற்ற பார்வை, செயல் என்பனவற்றின் மாறுபாடற்ற தன்மை அறிவு (ஞானம்) என்று கூறப்படுகின்றது.

தசு எ ளஃஜாநம் பௌவியஃபெருகம் ஸம்ஸய
 தக்டுவிபயபூய ரூபெஸ்டுதீநாம் ஜாநகெவி ஸுநரஜாந
 மணநாநரிதகூாக் யயாபூஸ்டுதெரபு ப்ரததி ரூப-
 கூாக் ஸம்ஸய தக்டு விபயபூயஸ்டுதிஹு ஸுதூஸ்டு
 விஃகூகூண் மூஹூபூவஸாயநாஃகம் எ ளஃமூஹகூபூ
 வஸாயநாஃகஃஹம்கூாரிகூதி ஸாகூதாக் பரம்பரயாஃ
 எ ளஃபுதூயெ ப்ரததிரூபெஃதவனவ ஸஸூநூவிஃ நாஃ
 ஜாதிமூணகூியா யொஜநாஸாஹிதூ ஸாயூஃஹெஃபூ
 மூஃ ப ளரூஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ
 பஹி தகூாக் ஸுநரஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ
 ஜாநஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ
 ஸுபரமூஃ ஸவிகூஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ
 ஹகூா ஃபமூஃ ஃபவூ
 பஃபூமூஃ ஃபகூஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ
 ஹ வ ஸுபூஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ
 பூதிமூஃ ஃபவூஸுமூஃ ஃபநஃ ஸவூஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ
 ஸூஃ பூதி-
 மூஃ ஃபவூ பஃபூமூஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ
 ஹவதீதி நஹூபூபூதூஃ
 ஸூஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ
 பூதி விஃயம் ஸுபூஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ
 ஸுபூஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ
 ஜாந விஃயகூாதூபூபயபூதெ தஃதக் ஸவிகூஃ-
 கூாக் ஸுரூவதூ ஸவிகூஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ
 பிமதஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ

நெஃதநூதூக் கியாரூபஃ ஃபூதூநி ஸவூஃ।
 ஸவூதபூயதொஃஃ ளுரூயதெ ஸவூதொஃஃ॥
 ஃதி ஸுதெஃ।

இங்கு பௌத்த அறிவானது ஐந்து விதமானது. அவற்றுள் ஒன்று சந்தேகம் கொள்ளும் தர்க்கத்தின் எதிரிடை வடிவமாக ஸ்மிருதி முதலான நூல்களில் ஞானமாகிய அறிவும் மீண்டும் அறியாமை எண்ணங்களினூடாக உண்மையான நினைவிற் கூட அளவிட முடியாத வடிவத்தன்மையால் சந்தேகம் கொள்ளும் நியாத்திற்கு எதிரிடையான நினைவுகளுக்கும் நான்கு வகையான லக்ஷத்திற்கு அப்பாற்பட்டதும் பெற்றுக் கொள்ளத்தக்க அத்தியாவசியமானதுமான பெயர் தாங்கியது பௌத்தம் (என்றும்) பெற்றுக் கொள்ளத்தக்க (கிரகித்துக்கொள்ளத்தக்க) இறுதியான பெயராக அஹங்காரிகம் என்று நேரடியாகவும் பரம்பரையாகவும் பௌத்தம் பிரசித்தமடைந்தது. பிரதிருபக்கொள்கையும் சொல்லளவில் பெயர். ஜாதி, குணம், செயல், எண்ணம், இலக்கியம் பொருளோடு கூடிய மாறுபாடுடைய பொருளோடு பெறப்பட்டது. பெளருஷ அம்சமானது பார்வை, செயல் என்பவற்றினூடாக மாறுபடுடைய தன்மையோடு அறிவு கூறப்படுகிறது. அதனது மாறுபாடற்ற அறிவும் அறியத்தக்க உண்மையின் தனது மேலான தன்மையால் (அறிவால்) பெறத்தக்கதாக இருந்து “ஒளியேற்றுதல்” எனும் முற்சொல்லின் பொருள் பெறத்தக்கதாக கண்ணின் ஒளியோல தனது உட்பொருளை அஹங்காரத்தினூடு பெற்று தன்னால் பெறத்தக்கதை மீண்டும் தனது தெளிவாற்றலுள்ள புத்தியின் விரிவினோடு பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக முற் சொல்லின் பொருள் பெறத்தக்கதாக ஆகிறது என்று பொருளினுடைய ஆத்மா இல்லாது புத்தி, அஹங்காரம், இருத்தல் விடயம், தனது அங்கம், தனது மாறுபாடான அடையாளமிடும் அறிவு (ஞான) விடயத்தன்மையால் பின்னர் உபசரிக்கப்படுகின்றது. அதுவே மாறுபாடான தன்மையால் முன் செல்லுகின்ற மாறுபாடானதும் உள்ளே மறைந்த மாறுபாடாகிறது.

உண்மைப் பொருளின் பார்வை, செயல், வடிவம் என்பன அதனுடைய உள்ளேயே (அதனுள்ளேயே) எல்லாவற்றையும் கொண்டுள்ளது. அனைத்தும் முக்தியில் எவ்விதம் இருக்கிறதோ (அதுவே) ‘ சர்வதோமுகம் அனைத்திற்கும் தோற்றுவாயாக கூறப்படுகின்றது’ என்று சுருதியில் (கூறப்படுகின்றது.)

சுயுநாவி கெந விதிர்ரொஹிதம் ஸ்ஹபரவிஷயம்
 ஸவ்யாயு உக் கிரியாதுக ஸிவகூ கரணீய க்ஷெநாநுஜீயதெ
 நதுநெயாயிகஸூவ ஜபாத்நுஸஉநாத் ஸ்ரரிபதயா
 ஸுந: ஸாஹ்வுவெஹிநொரிவ உஷ்ஷகாசு அந்நாசாதி
 தயாவாநுஜீயதெ ததஸ்ததெதநிவிடிகுலுக் ஸவிகுலுக்
 ப ளாருஷ்ஷ ளபஜ்ஜாநயயாஹாவ ரதிபஜ்ஜாநம் ஸுந-
 ஸ்திதயஜ்ஜாந விவக்ஷணரதிப ஜ்ஜாநந்நாஹது திவியம்-
 ஹவதி ததெகம் ஸுந: ப்ரதிஸங்க உவ்நாந்நாஹிஹ-
 ஜந்நதந்நம் ஸுந: ஸ்நாகாராந்நாஹி ஹவஜந்நததரம்
 ஸுநஸ்நாஜ்நாகார உஸ்தந ப்ரஜுவ ஜந்நம் தத தாவக்
 ப்ரயஜ்ஜாநம் ப ளாருஷ்ஷெவ ஹவதி ததெகம் ஸுந:
 ப்ரதிஸங்க உவ்நாந்நாஹிஹவ ஜந்நதந்நம் ஸுந:
 ஸாஜ்நாகாரஉஸ்தந ப்ரஜுவ ஜந்நதததாவக் ப்ரயஜ-
 ஜ்ஜாநம் ப ளாருஷ்ஷெவஹவதி ப ளாருஷ்ஷஜ்ஜாநம்
 விஷ்ஷஜ்ஜாநொஹவ விஜ்ஜாநாகு ப்ரயாகுதாவ-
 ஸ்யயொ: ஸிவஹிதாத்ந: ஸகெ: ஸ்நாயுஸ்தர
 ஸவ்யாயு உக் கிரியாயு கிரியாஹித ப்ரொக்ஷ
 நிவிடிகுலுஜ்ஜாநாஹவத: ப்ரதிஸங்கதந்நாஜ உவ்நாந்நா ள
 பாயிகாந்ந ஜ்ஜாநொஹவதி.

தஜ்ஜம் ப ளக்ஷெரெ ।

முாஹகக்ஷெந தத்நிபெந்நெததஜ்ஜஹண்விநா ।

முஹணாஹவ தஸ்தஸ்யமுாஹக: ஸதிந்நவக் ஸ்நித ஹதி॥

ஆகையினால், எது மறைந்துள்ள தனது மேலான விடயம் அனைத்தும் பொருளையும் பார்வை, செயல் என்பவற்றினூடாக சிவத்தன்மையால் செய்யத்தக்கதால் அனுமானிக்கப்படுகிறது நையாயிகத்திலும் இல்லை. ஜடமான ஆத்மாவில் உண்மையற்ற ஆத்மாவின் வடிவத்தினால் மீண்டும் சாங்கிய, வேதாந்திகள் போல காட்சித்தன்மையினால் அறிவு மாத்திரத்தினாலோ அனுமானிக்கப் படுகிறது. பின்னர் அதுவே மாறுபாடற்றதும், மாறுபாடு-டையதுமாக பௌருஷ, பெளத்த அறிவு இரண்டினதும் இயல்பு அறியாமையாகவும், மீண்டும் இரண்டு விதமான அறிவிற்கு இலக்கணமற்ற வடிவமாக அறியாமையை அழித்து மூன்று விதமாக ஆகிறது. அதிலொன்று மீண்டும் கட்டுண்ட பொருளினுள் இருந்து தோன்றிய வேறாக மீண்டும் தனதாகவே உள்ளிருந்து தோன்றியதுள் மறைந்திருந்து மீண்டும் காட்சி மாத்திரத்தில் தோன்றியதும் அதில் இதுவரை முதலில் அறியாமை பௌருஷம் என்றாகிறது. அதிலொன்று மீண்டும் கட்டுண்டதாக பொருளினுள் கரந்துறைந்து இருப்பதாக தோன்றியதிலிருந்து வேறாகவும் மீண்டும் தன்வடிவமாக உள்ளே தோன்றியிருக்கும் தன்மைக்கு மேலாக மீண்டும் காட்சி மாத்திரத்தில் தோன்றியதும் அதுவும் அதுவரையாக முதலில் அறியாமையும் பௌருஷம் என்றும் ஆகிறது. பௌருஷம் என்பதும் இப்படிப்பட்ட அறியாமை விஷமூட்டப்பட்ட மயக்கமடைந்த மோஹம்போல விஞ்ஞான கலர், பிரளயாகலர் எனும் இருநிலைகளிலும் சிவபூத ஆத்மாவை சக்தியிடமிருந்து தன்பொருளாயும், தன்னிலிருந்து வேறாயும் எல்லாப் பொருளுடையதாகவும் காட்சி, செயல், பொருள், செயலோடு கூடிய கூறப்பட்ட மாறுபாடற்ற அறிவு இல்லாத காரணத்தினால் கட்டுண்ட மலம் எனும் பெயருடைய பொருளின் தன்மைகளினால் மயக்கமடைந்த மோஹம் ஆகிறது.

இது பௌஷ்கராகமத்தில் கூறப்படுகிறது.

பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கவனால் அந்த சித்தியானது பெறப்படாமல் ஏற்படுவதில்லை. பெற்றுக்கொள்ள முடியாத இயல்பினாலேயே அதனுடைய பெற்றுக்கொள்ளத்தக்க இயல்பு வெறுமையாக இருக்கிறது

ஸுஷ்யா கயாஅிக் பக்ஷகாரிகயா கதாநாஜா ஶாயாகயா
 கிணிஊபூத ப்ரதிஸங்க ஶௌநா ஶவ்யாநா ளபாயிகாநா
 விக்ஷ கிணிஜ கதூ கக்ஷாபஹித: ப்ரஜாநொஹாவி
 ஹவதி தஜீஶுநிரூபம் ப ளாஸஃஜாநம் யயா பட்ஹாதி
 ஶவ்யாநா ள பாயிகாநதாக்கூதிக ஶஜாநம் ப்ரதிஸங்க
 பட்ஹாதி பாடாநாகாரயாஜந ஸௌவாஷு ஷ்லாஹ
 கிரயாயதூஅிக்ஷா ஸஃஜயா ஶஸூஅி க்ஷபண
 ஸாபெக்ஷயா லெஷுகிரயா ஶக்ஷயூ கிரயா திஹிநூ
 ஸஃக்ளபூ ஸவாஸநாக பட்ஹாதி ஶவ்யாநா
 வஸீகாரக ஶக்ஷிவஸீக்ஷத: ஸவ்யூ நிவூதூ
 ஸஶுநீதிதாயூ கிரயாக ஶக்ஷஸூநா ஶக்ஷ: ஶக்ஷு
 ஶக்ஷா ப ளாஸஃ ஜாநாஹவ ஶக்ஷணாஜாநஸு
 ப்ராஹவ விஶக்ஷணஸு தயோபஶரிதஸூ
 வஸூக்ஷக் ஸாக்ஷாதூ ஜாநஸூகி தாஅாத்ஜந
 ஸவ்யூ நிவூததெ ஸுநரவி யயா லெஷு ஸுஷ்யா
 கயாஅிக் பக்ஷகாரிகயா விக்ஷ கயா கிணிஊபூத
 பட்ஹாதி ஶவ்யாநா ள பாயிகாநா விக்ஷ திவநூதி
 ஜாநொபஹித ஶவொகநாநதாக்கூதிக ஶஜாநஹ
 தயாஸஃக்ளபூ தாஶுஸூஅி ஶக்ஷாக்கி தாஅாத்ஜந
 ஸவ்யூ நிவூததெ

தயாதி ப்ரதிஸங்க ஶௌதி நிகூநாகாரயாவி
 ஶுஜக ஷ்லாஹகிரயாவதூ ஸஷூநிவூண ஶிவஜீக்ஷா

மீண்டும் சகளாவஸ்தையில் இந்த இவ்விதமான அறிவே சிவத்ருஷ்டியினால் எந்த தகுதியுடையவருடைய கலையென்னும் பெயருடைய மாயா கலையினால் சிறிது மேலெழுந்த மலம் எனும் பொருள் உள்விளங்க இதன் நடுவில் மாறுபாடுடைய சிறிதறிந்த கர்த்தாவின் இயல்புடையதாக அறிவில் மயக்கமுடையதாகிறது. அது இத்தகைய இருவடிவமாதல் பௌருஷ அறிவு எவ்விதம் திரைமுதலான பொருட்களுக்கு உள்ளிருக்கும் வடிவமாக அறியாமையின் கட்டுண்ட திரை முதலான மறைப்புக்களால் கண்மையிடுதல் போன்ற செயலால் தனது அங்கச் செயல் எதுவோ அதில் சிகிச்சையளித்தல் முதலான செயலால் ஆயுதங்களைப் (கருவிகளை) பயன்படுத்துதல் என்பவற்றை விரும்பியமையால் வைத்தியம் என்னும் செயல் சக்தியோடு கூடிய செயல் அடையாளத்தினால் அறியப்பட்டு வசிக்கின்ற திரை முதலான பொருட்களுக்கு இடையில் விளங்கும் கவர்ச்சிகரமான சக்தி வசீகரத்தினால் எப்பொழுதும் அமைதியாகக் கண்துறத்தல் எனும் பொருளுடைய செயலோடு கண்ணின் இயல்போடு கூட கண்ணானது சக்தி எனும் வெளிப்பாடான தன்மையால் பௌருஷ ஞானபாவத் (மனித அறிவின் இயல்பு) தன்மையால் அறியாமையின் இயல்பு இல்லாத தன்மையால் அவ்விதமே உபகரிக்கப்பட்ட பொருட்தன்மையால் உண்மையாக வெளிப்படுகின்ற அறிவுத்தன்மையின் வெளிப்பாட்டால் எல்லாவற்றிலும் நீக்கப்படுகிறது. மீண்டும் எவ்விதம் வைத்தியம் முதலான படைப்பினால் எந்தவொரு பக்குவமுடைய செயலால் சிகிச்சை எனும் கலையினால் சிறிது நீக்கப்பட்ட திரை முதலான பொருளின் உள்ளிருக்கும் மறைவான மாறுபாடுடைய இரு சந்திரன் முதலான அறிவோடு கூடிய பார்வையின் குருடு எனும் செயலும் அறியாமையும் இங்கு அறியப்படும் தன்மையினால் இத்தகைய விளக்கப்பட்டதும் விளக்கப்படாதுமான இயல்பினால் எல்லாவற்றிலும் விலக்கப்படுகிறது.

அவ்விதமிருந்தே மலம் முதலானவைகளால் கட்டுண்ட தன்மையிலிருந்து வெட்டுண்ட தன்மையினால் தெளிவாக்கப்பட்ட தனது அங்கத்தின் செயற் தன்மையால் அசத்யோ நிர்வாண

ஸம்ஜ்யாஸரிவாஸூஜாஜூஜி க்ஷெபண ஸாபெக்ஷயா
 நிரபெக்ஷயா ஸாபிகரணயா நிரபிகரணயா
 ஸரிவக்ரியாஸக்ஷயூ க்ரியாதிஹிநூ ஸங்களபூ
 பூநஸூ ஜூஜூபயா சுஸஜோ நிவூண ஸரிவக்ஷா
 ஸம்ஜ்யா ஸரிவாஸூஜாஜி க்ஷெபண ஸாபெக்ஷயா
 ஸாபிகரணயா ஸரிவக்ரியா ஸக்ஷயூக்ரியா திஹிநூ
 நிவீஜ ஸங்களபூ ஸூம்ஜூநயொம க்ரியாயூ
 ஸாபெக்ஷாக ஸரிவக்ரியா ஸக்ஷயூக்ரியா திஹிநூ
 ஸவீஜ ஸங்களபூவா ஸவாஸ வாஸநாக ௨௮௮௨
 ஜவூணர வஸீகாரக ஸக்ஷிவஸீக்ஷெ: ஸவ்யூ நிவூஜூ
 ஸஜூநீதிதாயூ க்ரியாக ஸரிவக்ஷ நாகூ ஸக்ஷி வூஜூ
 ப ளரூஷஜூநாகாவ மக்ஷணா ஜூநஸூ ப்ராமலாவ
 விமக்ஷணஸூ தயொபவரிதஸூவ ஸூக்ஷாக்
 ஸாக்ஷாதூர ஜூந வூக்ஷிதா ஜாதேந
 நஸவ்யூநிவதூதெ நவௌ ஸாம்வூ வெஜானிநொர
 விஜூதூக் ௨ஜூநலிவ ஜூந ஜாகூநிவதூதெ ௨௮ஸூநக்
 ஸக்ஷிநூநெமெகெக் ஸக்ஷயூ க்ரியாலிதா வூதிநாக
 வஸீக்ஷெ ரந்யூ லாவரலிபாணர பரிணதிரெவ
 ௨௮௨வாஸநா வூதிஸஸூநொஜூத ஐதி நெகஜோக்ஷ
 ஸவ்யூஜோக்ஷ ப்ரஸம்:।

திதீயஜூநம் ஸ ளலஜெவ ந௨பில ளலஜூநஸூ
 ப்ரக்ஷிதி விக்ஷிதி நாக ஸக்ஷிவூக்ஷி திபாகார வஸூ
 ஸூகாரக்ஷாக் ஸொயவூக்ஷி தாகூ நிவதூஜூ ஸூகார

தீக்ஷை எனும் அறிவினால் சிவாக்னி முதலானவைகளாலும் நெய் சொரிதல் முதலானவை களாலும் விருப்பத்தோடும் விருப்ப-மில்லாமலும் சம்பந்தத்தோடும் சம்பந்தம் இல்லாமலும் சிவக்ரியா சக்தியின் பொருட்டு செயலடையாள நன்கு அறியப்பட்ட தன்மையினால் மீண்டும் அத்தகைய வடிவத்தினால் அசத்யோ நிர்வாண தீக்ஷை எனும் அறிவினால் சிவாக்னி-நெய் சொரிதல் எனும் விருப்பத்தோடு கூடிய சம்பந்தத்தினால் சிவக்ரியையானது சக்தியோடு கூடிய செயலின் அடையாளமாக பீஜமந்திரமற்ற அறிவினால் தனது அங்கமான ஞானம், க்ரியை, சரியை என்பன-வற்றால் விருப்புத் தோடு கூடிய சிவக்கிரியையானது சக்தியின் பொருளாகிய க்ரியையினை அடையாளக்கொண்டு பீஜமந்திரத்-தோடு கூடிய அறிவுடனோ அன்றில் சேர்ந்து வசிக்கின்றதும், வசிக்கின்ற மலம் எனும் பெயருடைய பொருளின் நடுவில் வசீகரிக்கும் தன்மையோடு சக்தி வசீகரிக்கும் தன்மையினால் எப்பொழுதும் மன ஈடுபாடற்றிருக்கும் தன்மையினால் கண் விழித்தல் எனும் பொருளில் செயலின் சிவத்தன்மையுடைய பெயராகிய ஆத்மசக்தியின் இருப்புத்தன்மையால் புருஷ நாளம் எனும் இயல்பில்லாமல் லக்ஷணமாகக் கூறப்பட்ட அஞ்ஞானத்-தினது முன்பிருந்த நிலையில்லாமல் லக்ஷணமற்றதனுடையதும் பின்னர் உபசரிக்கப்பட்டதனுடைய பொருட் தன்மையால் உண்மையான நிலை அறிவின் (ஞானத்தின்) வெளிப்பாடு ஏற்பட்டதனால் எப்பொழுதும் நிவர்த்திக்கப்படவில்லை. இல்லை யென்றால் சாங்கியர், வேதாந்திகள் அறியாமையாகிய அஞ்-ஞானத்தன்மை யினால் நிவர்த்திக்கப்படுகின்றது. மலத்தினுடைய முடிவற்ற சக்திதன்மையினால் மலமானது ஒவ்வொரு சக்தியின்-பொருட்டும் செயலோடு கூடியதாக மறைப்பு எனும் பெயரோடு ஏனைய வற்றால் வசீகரிக்கும் தன்மையுடையதாக பாவத்தின் வடிவத்திற்கு வேறான பரிணாமம் போன்றதாக மலத்தோடும் மலத்தினுடைய செய்தியானது சப்தத்தினால் கூறப்படுகின்றது. இது மோக்ஷத்தில் எல்லா மோக்ஷத்திற்குமுரிய பற்றுதலாகின்றது.

இரண்டாவது அறியாமையாகிய பௌத்தம் என்பதில் இப்பௌத்த ஞானத்தினுடைய ப்ரக்ருதி, விக்ருதி எனும் ஆற்றல்,

ஸக்ஷாத்த ஸ்ரீதூ ப்ரதிஸங்ஹஸித்யம்வட ஐத்யுபவ-
 ஸாயாஹாவொ நாஃ யோயாகூதா நஹ்வஸாயொவா
 பூநஸூமமா ஸொஹஸொயம் டெவதத ஐதி தயா
 ப்ரதிஸங் ஸூதி ப்ரதூஹிஜூந ப்ரதூக்ஷயொரஹாவொ
 நாஃ க்ரீயாகூதா ஸொயொவா தூதீயணு சிவியஃ ஜூநம்
 டெராக்கவ ளரூஷ ஸ ளபயயாயு ஜூநவிக்ஷணம்
 யயாயுஜூந வுக்ஷிதாஹதூ ஜனராஸூரஹதூநா நிவத்யும்
 ஸ ளபயயாயு ஜூநதெவ தஸெவ டெராக்கொஹய
 கொடூவஹம்ஸீ ஸம்ஸயொ நிபதய ஜூநம் தநஸூக்ஷ-
 ஸூரவி பூநரஹீயஹதூ வடஸெஸுவ நாநுஸூதி
 நஸம்ஸயஸெவி தாநஸஸெநா ப்ரதூயரஹிபக்ஷாஹீக்
 க்ரீயாரஹிபொக் கஸெடககொடிக ஸம்ஸய ஸம்ஹாவநா-
 ரஹிபக்ஷாஹாதூ ஜூநெமணதா தஹிதரக் டெராக்கெக
 கொடி காரொபஸூகெடூ நிஷாபாதந ஜூநம் ததநூக்
 பூநஃ ப்ராமநூஹிதவஸூ ஸாஹூஸூ ஹதூநாக்
 டெராக்காவிவெகாயுவஸாயொ விபயயூயொஹஃ ஜூநம்
 பூநஸூம்ஸய விபயயூய தகூஜூநாநாஹஃ ஹாவாயெ-
 தர ததநூதலிரஹிபாயு நதூயுஸெநஜூநகூக் ஸம்ஸய-
 விபயயூய தகூஜூநாஹாவொவி சிவியஃ।

ஸ ளபஃஜூகிஹிஹீதிஸூ தஹிதம் ஸம்ஸூஹெஹொகா-
 ஹரவியம் ஸாஹம்காரிகம் ஸ ளபஃஜூநம்ஜூநநிவத்யூதிதி
 கூக்ஷா ப்ரதூக்ஷ ப்ரமஹஸூஹெ க்ஷூதிக் கிஹித் ப்ரதூக்ஷ
 ப்ரஹிதி நிவத்யும் ப்ரதூக்ஷப்ரமஹாநூஹந ப்ரமஹஸூஹெ

விளக்கம் எனும் இரண்டு வடிவமான பொருள் தன்வடிவமான ஆற்றலின் உள்ளியல்பினால் தடைப்பட்ட தன்மையால் இந்த 'குடம்' எனும் மிகவும் அவசியமான இயல்பு எனும் பெயரால் நான் அதுவாகின்றதும், அது நானாகின்றதன்மையில் 'தேவதத்தன்' என்று அவ்விதமே தடைப்பட்ட நினைவு கூர்தல்/அடையாளம் காணுதல்/உள்ளுணர்தல் என்று நேரில் காணுதலில்லாதது எனும் பெயரில் மூன்றாக வகுக்கப்பட்டு அறிந்தோ அல்லது மூன்றாவதான மூவிதமான அறிவு கூறப்பட்ட பௌருஷம், பௌத்த யதார்த்தம், அறிவிற்கு அப்பாற்பட்ட யதார்த்த ஞானத்தினது விளக்கத்தன்மையின் உட்பொருள் உள்ளுறையும் தன் சக்தியின் உட்பொருளினால் நீக்கத்தக்கது. பௌத்தமாகிய இந்த யதார்த்த ஞானமே இங்கு கூறப்பட்ட இரு பகுதிகளையும் தாண்டியதாக ஐயம் கொள்ளுகின்ற நிச்சயமான ஞானம் என்ற மன எண்ணத்தினாலேயே மீண்டும் இந்த தர்மமானது 'குடம்' என்றும் வேறொன்று இல்லையென்றும் சந்தேகமில்லை என்றும் மனஇயல்பினால் நம்பிக்கையான உருவத் தன்மையால் பார்வை செயல்வடிவத்தன்மையில் ஒன்றுபட்ட தயக்கம் கொள்ளுகின்ற எண்ணத்தினால் இங்கு அறியாமையினால் இல்லாமல் எண்ணத்தினால் அதுவேறொருவரால் கூறப்பட்ட வேறொரு நிலையில் தோன்றிய தர்க்கமானது நிலையான அறிவாக அதுவேறொன்றில் மீண்டும் முன்னனுபவத்தின் தன்மையினால் உண்டான காட்சியினால் கூறப்பட்ட விவேகம் ஆகிய இரண்டுக்கும் இடையில் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடுகின்ற அறிவு பின்னர் சந்தேகம், அதன் தெளிவு தர்க்க ஞானத்தின் முடிவில் அவையிரண்டுக்கும் இடையே பெறப்பட்ட பொருட்செறிவில் அதற்கு வேறான மாறுபட்ட கருத்தும் இல்லாத தன்மையினால் ஞானத்தன்மையில் சந்தேகம் இன்மை ஆகிய இரண்டுக்கும் இடையில் தர்க்க ஞான இயல்பானது மூன்று விதமாகின்றது.

பௌத்தம், அஞ்ஞானம் சிறிது இருக்கின்றது. இருப்பதும் அதிலிருந்து பெறப்பட்ட பதினொரு விதமான அங்கங்களோடு கூடிய காரியம் பௌத்த அறியாமை ஆகும். அது ஞானத்தை இல்லாது செய்வது எனச் செய்து, பிரத்தியட்சத்தில் ஆகமத்

க்ஷுவிசு கிணிஉநுலிதி நிவத்டும் ப்ரத்யக்ஷாநுஜாநா
 ப்ரமஜாமஜஸ்யுநெ க்ஷுவிசு கிணிஉாமஜப்ரலிதி நிவத்டும் க்ஷுவிசு
 கிணிசு ஸ்ஹிதி நிவத்டும் க்ஷுவிசு கிணிசு ப்ரத்யுலிஜ்ஜாந
 ப்ரத்யக்ஷ ப்ரலிதி நிவத்டும் க்ஷுவிசு கிணிசு ஸம்ஸயஜ்ஜாந
 நிவத்டும் க்ஷுவிசு கிணிசு வபய்யுயஜ்ஜாந நிவத்டும் க்ஷுவிசு
 கிணிசு தக்ஷஜ்ஜாந நிவத்டும் ஸஜஸ்தம் ஸாஅம்ஸயொம
 ஸாக்ஷாத்ஜார நிவத்டுங் ஹவதி।

நநு ஸாஹம்காரிகம் ஸ ளஃவிபய்யுயநாஜாஜ்ஜாநம்
 ஸாஹஸ்யு ஜாசு ஜநம் ஸஜுக் ஜ்ஜாநஜாசு நிஷ்டுலிதி நியஃ
 சுயம் கூதஃ ப்ரநரஸாஹஸ்யுவி ஸரீரெஹ-
 லித்யநாத்ஜாத்ஜரலிப ஜ்ஜாநஜ்ஜாகரலிபகம் ஸஜிஹுஷொ-
 விநாஹம் ஸரீரலிதி ஸஜுக் ஜ்ஜாநெஜாதெப்யு வ்ரீஷ்ணுரீரெ
 ப்ரலித்யுக்ஷ கிணிஉஹஜெவ நாஸ்தீ திவ்யாகுயீ ஹிசுநா
 திஷ்டிதி।

ஸத்யுஜாவசு த்ரிவிட்யொஜொஹஃ தத்ப்ரயஃ ப்ராக்
 ப்ரொக்ஷஜலிஷ்டாஜொஹ சூணவஜதாத்ஜஃ। ஜிதீயஸ்யாணவஜத
 ஜொஹஜெவ நிஜிதீக்ஷுத்யு ஸுஹிஸுஜுக் தஜொஜொஹ
 ஜஹாஜொஹ தாஜிஸ்யாஹதாஜிஸ்யாணாம் பஹ்பவபு-
 விபய்யுயாணாம் ஜயுபரிகொஹாவ ப்ரத்யுய யக்ஷணொ-
 பரெ பரக்ஷ ஸுஹிஹிதஜொஹஃ சுஜுஜதாத்ஜஃ।
 துத்யஸ்யாணவஜத ஜொஹஜெவ நிஜிதீக்ஷுத்யு ஸுஹிஸுஜுக்
 விஜ்யாஸ்யுதா ராமஜெஷொஹி நிவெஸ பஹக்யேஸா ப்யுயக்

தளத்தில் எது சிறிது பிரத்தியக்ஷமோ அது பிரமிதியாக விலகத் தக்கது. பிரத்தியட்சத்தின் ஆகம அனுமான நிலையில் ஏதோ ஒன்று சிறிது அனுமிதி என விலக்குவதை பிரத்தியட்ச, அனுமான, ஆகமத்தளத்தில் ஏதோ ஒன்று சிறிதளவேனும் ஆகமப் பிரமிதி, ஸ்மிருதி, பிஞ்ஞான பிரத்தியட்ச பிரமிதி, விடய அறிவு ஒன்றுக் கொன்றுக்கிடையேயான அறிவு, தர்க்க அறிவு என்பனவற்றை விலக்குவதாலும் எல்லாமாக சாலம்ப யோகத்தின் சாட்சாகாரத்-தினை நிவர்த்திப்பதாக இருக்கின்றது.

நிச்சயமாக சாகங்காரிக பௌத்தமானது ஒன்றுக்கொன்று பெயரளவில் அறியாமையைப் பெற்று அக்கணத்திலேயே தோன்றிய சரியான அறிவினால் விலகுகின்றது என்று அதன் ஒழுங்கானது எவ்விதம் செய்யப்பட்டது. மீண்டும் பார்க்காமலேயே உடலில் நான் என்று ஆத்மா இல்லாமலேயே ஆத்ம ரூபத்தினை அறியாமை வடிவமாக அதன் வெளிப்பாடாக 'நான் சரீரம்' இல்லை என்று நன்கு அறிந்ததனால் உண்டான 'சரீரத்தில் இருக்கிறேன்' என்று நன்கு விளக்குகையில் சிறிதளவு நானே இல்லை என ஒன்றுக்கொன்று மாறுபாடான கருத்துடையதாகவே இருக்கிறது.

உண்மைத் தன்மையில் மோகமானது மூன்று வகையாகிறது. அதில் முதலாவது முற்கூறிய மூர்ச்சாமோகமானது ஆணவமலத் தன்மையினால் ஏற்படுவது. இரண்டாவதான ஆணவமல மோகமே நிமித்த காரணமாகச் செய்யப்பட்டு புத்தியிலிருந்து எழுந்த மோகமானது மஹாமோகத்தன்மையுடையதும், இருளுடன் கலந்து கலப்புடையதாகிய ஐந்துவிதமான சேர்க்கையுடன் அதன் நடுவில் அறியப்பட்ட இயல்பானது இயல்பான இலட்சணத்துக்குப் புறம்பாக பரத்துவ புத்தியோடு கூடிய மோகமானது கர்மமலத்தன்மையோடு கூடியதாகும். மூன்றாவதாக ஆணவமல மோகமே நிமித்த காரணத்தினைச் செய்து புத்தியிலிருந்து மேலெழந்த அறிவின் வடிவமாக விருப்பு வெறுப்புகளில் இருந்து விடுபட்டு ஐந்துவிதமான கிலேசங்கள் ஒவ்வொன்றாகச் செய்த மோகத்தினால் விருப்பு இல்லாத

கூதனொஹ ஊ ராம விஷாஉ ஸொஷ வெவ்விது ஹஷு
 நாஸஸஷ்டயு பரிதொஹாவ ப்ரத்யுவிஸெஷொ விஷயா-
 கஷ்டுண ஹொஹொநாயெயஉதூகூ:। சுதூயம்- விவெகூ:।
 சூணவஉஸ ஷ்டுநொஹொநாநாணு டூக் கிரயா திரஷ்டார
 ஊஉபூதூகவ்விஷுதி। தனொநாஉ நாதூநூதூஹாவ டூகூது
 நிரஜந ஸிவஸூஸு ஸிவவிஜூம்விஹாய உவ்விவெக-
 ராஹிதூந ஸாஜநாதூஸூஸு விஜூபராயண வெஉாணூஉ
 ஹொகாய தானாதூஜூந ப்ரகஷ்டாவஸூதூகயா ஸூகசி-
 காயா ஸூஸெரஹாவாதூகாதாஉஸீஉஸயா வஸூவரிசி-
 ஹூகூ திஷுதி।

ஹொஹொநாநாணிநாஉஷு பரகூ ப்ரதிபத்திஹூகூ
 திஷுதி। ஊநொஹொ நாஉ டூஷ்டாநுஸூவிஸெஹ உ ளகிக
 பாரஉ ளகிகாஉவுஉவு ஸஸூஉ ஊஸு பரகூ ப்ரதி-
 பத்திஹூகூ திஷுதி। தாஸிஸூநாஉஸஸூஉணிநாஉீநாம்
 கூதஸாயநெவு ப்ராஷ்டாப்ராஷு நாஸெநவாஹ ஸூநா-
 பொஹூகூ திஷுதி। கூதாஸிஸூநாஉ ப்ராஷ்டஸெவி
 ஸஸூஉணிநாஉீநாம் ஸவதாயொநிநொவ ஸம்ஹூத ள
 ஹ்யொஹ ஸூநாபொ ஹூகூ திஷுதி। கூவிஜூ நாஉ
 கூநிதூஸூஉிஊ: வாநாதூஸு நிது ஸூஉிஸுவாதூஷூதி
 ரவிஜூதி பாதஜஹொகூ உகூணா ஹூகூ திஷுதி।
 கூவ்விதாநாஉ டூக் ஊஸூ ஸகூஜா ரெகாதூதெவாவ்விதெதி
 பாதஜஹொகூஉகூணா ஹூகூ திஷுதி। டூக ஊஸூ
 ஸகூஜா: ஸூஸூ ஸூசிஸூஸூயு யொரிது சூயூ:

முறையற்ற எண்ணத்தின் வடிவமான மகிழ்ச்சி எனும் பெயருடைய சப்தத்தின் மத்தியில் அறியப்பட்ட இயல்பாக புறம்பான விடயமுடைய விடயத்தைக் கவர்ந்து கொள்ளும் மோகமானது மாயா மலத்தன்மை உடையது. இது விவேகம் ஆகிறது. ஆணவமல சம்பந்தத்தினால் மோகம் எனும் பெயருடைய ஆசை, செயல், மயக்கம், (திருக்கிரியா திரஸ்காரம்) மூச்சை ஆகியன இருக்கிறது. தம எனும் பெயருடைய தமோ குணம் எனும் ஆத்மாவிற்குப் புறம்பான இயல்பானது மேலோங்கி நிரஞ்சன வடிவமாகிய சிவப்பிரம சிவவித்தையினை விட்டு மல விவேகத்தின் தன்மையினால் சாஞ்சன வடிவமுடைய பிரம்ம வித்தியா தன்மையுடைய வேதாந்தம் முதல் லோகாயதம் வரையான ஆத்மஞானம் பற்றிய விடயதானங்களினை அவஸ்தைத் தன்மை உடையதாக சாத்விகத் தன்மையுடைய எண்ணத்தில் ஏற்படாத தன்மையுடைய தாமச இயல்பினால் இந்த நிலையானது ஏற்பட்டதாக இருக்கிறது.

மோகம் என்னும் பெயருடைய அணிமாதிகளின் மேலான தன்மையினால் பிரதிபத்தி வடிவமாக இருக்கிறது. மகாமோகம் எனும் பெயருடைய காட்சியாக ஏற்படுகின்ற விவேகமானது லௌகிக, பாரலௌகிக திவ்யாதிவ்ய சந்தம் முதலான இயல்புகளின் மேலான தன்மையினால் பிரதிபத்தி வடிவமாக இருக்கிறது. இவற்றின் சேர்க்கையின் வடிவமுடைய சப்தம் முதலான அணிமா முதலானவைகளின் செய்யப்பட்ட சாதனத்தினால் பெறப்பட்டதும் பெறப்படாததுமான அவை இரண்டுக்கும் இடையிலான தன்மை உடையதாக இருக்கிறது. 'அந்ததாமிஷ்ரம்' எனும் பெயருடைய, பெறப்பட்ட தன்மையானது சப்தம் முதலான அணிமாதி முதலானவைகளினால் பாலாத்தாரமாக/ வலிந்து யோகியர் பெற்றுக் கொண்ட தன்மையில் மீண்டும் ஒன்று சேர்ந்த தன்மை யாகிறது. அவித்தை எனும் பெயருடைய அநித்தியமானதும் சுத்தமற்றதும் துக்கம் முதலானவைகளின் தன்மையினால் நித்தியமானதும் சுத்தமானதும் சுகம் ஆகியவற்றை உள்ளடங்கலாகக் கொண்டதுமான அவித்தை என்று பதஞ்சலியினால் கூறப்பட்ட லக்ஷண இயல்பு உடையதாகிறது. அஸ்மிதா எனும்

ராமொநா உலுவாநுஸயீராமஹதி வாதஜ்ஜொஹா
 உஹ்ஹொ ஹிஹா திஹ்தி। ஸுவாநுஸ்தி ஹிஹி-
 துஹ்திதுதாஹி।

ஹொஹொநாஹுவ்வாநுஸயிஹிஹி ஹி வாதஜ்-
 ஹொஹ உஹ்ஹொ ஹிஹா திஹ்தி। ஹுவாநு ஸ்தி
 ஹிஹி ஹிஹிதுதாஹி। ஹிஹிஹிஹொஹொ ஹிஹி-
 வாஹி ஹிஹொஹி தாஹிஹிஹிஹி ஹிஹி வாதஜ்-
 ஹொஹுஹொ ஹிஹா திஹ்தி। ஹிஹொஹிஹி ஹிஹி
 ஹுவாநுஹிஹி ஹிஹிஹி தாஹிஹிஹி ஹிஹிதுதாஹி।
 ஹொஹொநாஹிஹி ஹிஹிஹி ஹிஹிஹொஹிஹி
 ஹிஹிஹி உஹ்ஹொஹி ஹிஹிஹிஹி ஹிஹி ஹிஹி
 ஹிஹிஹிஹி ஹிஹிஹி ஹிஹிஹிஹி ஹிஹி

ஹொஹிஹி ஹிஹிஹிஹிஹிஹி ஹிஹி ஹிஹிஹிஹி-
 ஹி ஹிஹி ஹொஹிஹிஹி ஹிஹிஹி ஹிஹிஹி
 ஹிஹிஹி ஹிஹிஹிஹி ஹிஹி ஹிஹிஹிஹி
 ஹிஹிஹிஹி ஹொஹிஹி ஹிஹிஹிஹி ஹிஹிஹி
 ஹிஹி ஹி ஹிஹிஹிஹி ஹிஹிஹி ஹிஹிஹிஹி
 ஹிஹிஹி ஹி ஹிஹி ஹிஹிஹிஹி ஹிஹிஹி
 ஹிஹிஹி ஹிஹிஹி ஹிஹிஹிஹி ஹிஹிஹி
 ஹிஹிஹிஹி ஹிஹிஹி ஹிஹிஹிஹி ஹிஹிஹி
 ஹிஹிஹிஹி ஹிஹிஹி ஹிஹிஹிஹி ஹிஹிஹி
 ஹிஹிஹி ஹிஹிஹி ஹிஹிஹிஹி ஹிஹிஹி
 ஹிஹிஹி ஹிஹிஹி ஹிஹிஹிஹி ஹிஹிஹி

பெயருடைய காட்சி தரிசனத்தின் சக்தியானது ஏகாத்மம் ஆகிய அஸ்மிதா என்று பதஞ்சலியினால் கூறப்பட்ட லக்ஷணம் இருப்பதாக இருக்கிறது. காட்சி தரிசனத்தின் சக்தியிலிருந்து புருஷ, புத்தி, சாமர்த்தியம் என்பது இதன் பொருளாகும். ஆசை எனப்படுவது சுகத்தில் ஆர்வம் கொண்ட ஆசை என்று பதஞ்சலியினால் கூறப்பட்ட லக்ஷணம் இருப்பதாக இருக்கிறது. சுகானுஸ்மிருதி தன்மையில் திருஷ்ணா (தாகம்) என்பது பொருளாகும்.

துவேஷம் எனும் பெயருடைய துக்கத்துக்குத் காரணமாக பதஞ்சலியினால் கூறப்பட்ட லக்ஷணம் இருப்பதாக இருக்கிறது. இது துக்கத்தின் வடிவமாக நினைவில் கொள்ளத்தக்க கோபம் என்பது பொருளாகும். அபிநிவேசம் எனும் பெயருடைய சுரங்களைத் தாங்கி வருகின்ற அறிவுத் தன்மையானது அதன் மீது ஏறிவருவதாக பதஞ்சலியினால் கூறப்பட்ட லக்ஷணமானது இருப்பதாக இருக்கிறது. முற்கூறப் பட்ட மரண துக்கத்தோடு கூடியதும் மரண துக்கத்திலிருந்து பாதுகாப்பதுமாகப் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. மோகம் எனும் பெயருடைய இந்த சுட்டப்பட்ட ஆணவ மலத்தின் மோகத்தில் முன்பு சுட்டிக்காட்டிய தன்மையினால் மாயையின் தன்மை கொண்ட நிலையில் பெண் முதலான விடயங்கள் மனிதரைக் (ஆண்களை) கவரக் காரணமாக இருக்கிறது.

அவனும் இரவில் நீலோற்பலத்தில் இரக்தோத்தபலம் எனும் பிரமையின் வடிவம்; இரவின் மயக்கத்தால் மோகம் ஏற்பட்டு தீபமோகம் போல தனது உடலினையும் தூய்மையற்றதாக பெண் முதலான தனது தூய்மைத் தன்மையில் பிரேம வித்தையினை மீண்டும் செய்ததாக மலத்தில் மூர்ச்சையடைந்து மாயாமோகத் தோடு கூடியதாக புத்தியில் ஏற்றப்படுகிறது. மதம் (ஆசை) எனும் பெயருடைய உருவம் அற்ற தன்மையில் பெண்ணிடத்தில் அதிக அழகுடைய எண்ணத்தினால் வணங்குந் தன்மையுடையதாக இருக்கிறது. ஆசை (ராகம்) எனும் பெயருடைய இயல்பு கூட, அதனிடத்து அதிகவிருப்புக் கொண்டதாகத் தனக்குள்ளேயே

ஸத்யோபவஸ்யம் காரணாநி காய்யுவநி ஹவநீதி
பூதே: உதயாயா யக்ஷண காரணே ஸத்யுவி க்யுணிசு
காரண வெகயூசு க்யுணினிவத்யுதே ந ஸவ்யுயா
பரிவஜீக்ஷா ஸ்ரீவ்யம் உதயாயாவிஷ்டேக உதயாயா ஸுருஷ
விவெகாஹாவாசு நஉதயாதம் சுவிஜூஹேத: விஜூநா-
கமெஷு உதே ஸத்யுவி யாயாராஹிதேந சுவிஜூயா
சுஸம்ஹவாசு நஉதயாயாதாசு உவிஜூஹேத: ஸ்ரீகணாடிஷு
யாயாயாம் ஸத்யூஜிவி உதாராஹிதேந சுவிஜூயா
சுஸம்ஹாவாசு ததொ விஜூஷொவி க்யுணிஉ விஜூ

திருப்திகொண்டதான ஆசையுடையதாக இருக்கிறது. விஷாதம் எனும் இயல்பு கூட அதனிடம் ஒன்று கூடாத தன்மையிலும் சதியிடத்தில் பச்சாதாபம் கொள்ளும் தன்மை உடையவனாக கண்ணீர்விட்டு அழுதல் முதலான செயல் இருப்பவனாக இருக்கிறான். ஷோஷம் எனும் சந்தாபத்தினால் கர்ம ஆத்மா வினால் உடலில் பற்றின்மையாக இருக்கும் தன்மையுடையதாக இருக்கிறது. 'வைஷித்திரியம்' எனும் பெயருடைய சிறப்பில் என்னிடத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டது என்று தன்னால் கட்டுப்படுத்தப் பட்ட புத்தியினால் தன்னிடத்தில் பல்வேறு விதமான எண்ணங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதாக இருக்கிறது. 'கர்ஷணம்' எனும் மகன், பேரன் முதலான உறவுகளுடன் கூடியதாயின் பெண்ணைப் பெற்றது போலவே செய்ததும் செய்யாததுமாக என்று புத்தியினால் தன்னிடத்தில் சந்தோஷத்தை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கிறது. இதையே விவேகம் என்று அதனுடைய அங்கமாக/ அதனுடன் பிறந்த அங்கமாக இருக்கிறது. நிச்சயமாக எல்லா மாறுதல் களினுடைய பஞ்சக்கிலேசங்களின் மத்தியில் படிக்கப்பட்ட தன்னிடத்திலும் தன்னியல்பிலும் ரூபம், அவித்தை, பிரகிருதி ஆகியவற்றினால் அத்தகைய தன்மை என்றும் வித்தையினால் மலத்தோடு கூடிய மாயையை இறுதியாகக் கொண்ட புத்தியின் இயல்புத்தன்மையால் மலத்திலும் உடனடியாக புத்தியிலும் உடனடியாகவே எவ்விதம் அவத்தையோ அவ்விதம்; பிரம வித்தையினால் நிவர்த்திக்கப்படுகிறது என்று வேதாந்திகளாலும் எவ்விதம் ஆத்மவித்தையினால் நிவர்த்திக்கப் படுகிறது என்று சாங்கியர்களாலும் எவ்விதம் ஆத்ம யோகத்தினால் நிவிர்த்திக்கப் படுகிறது என்று பதஞ்சலியாலும் பேசப்படுகின்றன.

உண்மை அவசியமற்றது; காரணங்கள், காரியங்களைச் செய்வனவாக இருக்கின்றன என்று சுருதியில் மலமாயா லட்சணமானது காரணத்தில் உண்மையும், ஏதோ ஒரு காரணத்தினியல்பினால் எவ்விதமோ நீக்கப்படுகிறது. எல்லாவற்றிலும் அல்ல. சிவதீட்சை மூலமாக மலமாயையினால் அறுக்கப்பட்ட மலமாயாவோடு கூடிய ஆணானவன் விவேகம் இன்மையால் மலத்தினால் மாத்திரமல்லாமல் அவித்தையின்

நிவத்துதெ நதூச்சுதாஂ விநா ஜூநதாசூசுக் யொமதாசூதா
 ஸவ்யுயாநிவத்துதெ சுவிஜூதூகா ஜூநஸூ அிவியசூசுக்
 தயாஹி தஸெசூக் ஸாஜூசூ சாதஜநூம் ரஜூ ஸவ்யு-
 யூசூதிகா ரஜதஜூநவசு ஸஜூக் ஜூநாசு ஸவ்யுயா
 நிவத்துதெ ப்ரதிவங்க ஜொனா ஜவூஜிஜநூம் காஅகா-
 ஜிவாஜி ஜவூனா ஜநூஅிவநூபீதசூஅி ஜூநகவசு கஜூஅி-
 ரமீசூத ஜூநகஜூ நிவத்துதெ யயாஅிவநூ நாஸூதி।
 ஸஜூக் ஸஜூக் ஜூநெநாஹூனா அிவநூஅி ஹஜொ
 நிவூதூவி வஹிஸூவ்யுயா ஸூஸநாசு காஅகாஅி
 வாஜூதூட நாஹாவாசு அிவநூஅிஹஜொ நவரதஜிதி
 ஹாஸதெ தயாநாஹம் ஸரீரஜிதி ஸஜூக் ஸஜூக் ஜூநெ-
 நாஹூனா ஸரீராஹூனா ஹஜொ நிவூதூவி வஹி:
 ஸவ்யுயா ஸூஸநாசு ஜொஜூதூடநாஹாவாசு ஸரீராதூ-
 ஹஜொபூநவரதஜிதி விஜூசொபூதி ஹாஸதெ।

தஜூசூம் ரதூசூயெ।

நஹூஜூசூதாநதாசெண ஸாயூஸிஅிவூவெத:।
 ரஜூஅிதாஹாணம் ஸிசூஸஜொஹாயெவகெவத:।
 நாஅிஸம்விதூதாரஜூவிபுஸெசொநூபவஸூத:।
 விவதூதாநாதெவூவெஜூதாநதாசுநிவதூகெ:।
 ஸாதூஸம்விஅிஜூதாதெஸெவூவெவிபுவதூதெ।
 ஜொஅிராஅஜூசூதெநூரஸூவொபூராபுஸா:।
 யயாதெஅிரிகொஹதூஸஹஸூணாஅிதகூயநு।
 வனகஜிநூநெகாஸூநு ஹிபொஹிபஸூசூதெ।
 யயாவாஅிதூஸநூசூ ரஸந: ஸூஜூதகூயநு।

காரணமாகவும் விஞ்ஞான கலங்களில் மலத்தில் உடனடியாக மாயை இல்லாத தன்மையில் அவத்தையினால் நிகழாமல் மாயையினால் மாத்திரம் அவித்தையின் காரணமாக ஸ்ரீகண்டர் முதலானவர்களின் கொள்கைகளில் மாயையில் உடனடியாகவே மலமில்லாத தன்மையினால் அவத்தையினால் நிகழாத தன்மையினால் பின்னர் அறியப்பட்டதாக இருந்தும் எவ்விதமோ அவித்தையினால் விலகுகின்றது. அது நிச்சயமாக தீட்சை இல்லாமல் ஞான மாத்திரத்தினால் அல்லது யோக மாத்திரத்தினால் எப்போதும் விலகுகின்றதி. அவித்தையோடு கூடிய ஞானத்தினுடைய இருவிதத்தன்மை யினால் அவ்விதமே அதில் ஒன்று அதை ஒத்ததாகத் தோன்றிய தன்மையில் கயிறு பாம்பாகத் தெரிதல் எனும் எண்ணத்தினால் வெள்ளியின் அறிவினால் நன்கு ஞானத்தினால் எப்பொழுதும் நீங்குகின்றது. ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடைய மலத்தில் நடுவில் பொருளினால் தோன்றியதும் அதிலிருந்து தோன்றாதுமாகிய பொருளின் நடுவில் இரு சந்திர இயல்பு போன்ற நிலையில் ஞானத்தைப் போல கர்மாக்களினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஞானாகர்மம் விலகுகின்றது. எவ்விதம் இரு சந்திரர்கள் இல்லை என்று நன்கு விடுவிக்கப்பட நல்ல ஞானத்தினால் இரண்டுக்கும் இடையில் இருசந்திரர்கள் எனும் பிரமை நீக்கப்பட்டாலும் வெளியில் எப்பொழுதும் தனது இருக்கையில் இருந்து ஏதோ ஒரு விருப்பத்தில் இருந்து மேலெழுந்த தன்மை ஏற்படாததால் சந்திரன் முதலான பிரமை நவரதம் (புதிய எண்ணம்) என்று விளங்குகிறது. ‘அவ்விதம் இல்லை நாம் சரீரம்’ என்று கூறிய நல்ல ஞானத்தினால் அவற்றிற்கு இடையில் சரீரப் பிரமையானது விலகுகின்றது. வெளியில் எப்பொழுதும் தன்னிடமிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட தன்மையினால் சரீர ஆத்ம பிரமையானது நவரதம் என்று அறியப்பட்டதாக விளங்குகிறது.

அது ரத்னத்திரயத்தில் கூறப்படுகையில்,

“படலத்தால் மறைக்கப்பட்ட கண்ணையுடைய புருடனுக்குச் சந்திரன்போல் மறைக்கப்பட்ட ஞானசக்தியையுடைய பசவிற்கு

சுவிதிசுவிஜாநாதிபய:காரணதொஷத:।
 யயாவூவநஸ்யுசெக்யூயூதாநெவவாரிணி।
 விஊஷாஜிநீதொஷத:யாவவிவெகத:।
 தயாவரீகூதாஸவிஜாமநெபெதாவபதிசெக:।
 விவதூதாநாஜாதெதி நஷெதிவிவியெதிவ।
 தகுதிசு ஸ்நாஹிஸஸ்ய ஸூதிசுவிவெகத:।
 சூரொபூதூதிதூதிவிகாராநவிகாரிணி।
 ஜநாதிநநாஜாதெதிநஷெதிவிவியெதிவ।
 தகுதிசு ஸ்நாஸஸ்ய ஸூதிசுவிவெகத:।
 சூரொபூதூதி தூதிவிகாராநவிகாரிணி।
 ஜநாதிநநாஜாதெதிநஷெதிவிவியெதிவ।
 ஸஸுசெதிஸஊ:வெதிஸூதாநநுயதூணா।
 தஜஜூவநெதநூதாரொபூதூதி விஊண:।
 சுவிவெகதநாநாதிவாஹம் கூஸத:।
 ஜாநாதிவதூம் மதெசு காரணநிதிராதிவச:।
 தஜிவநெயாநெநஸிவஸாஸூதிதெநவ।
 கஜுநெவநிவதூதநாநுயாஜாநகொட:।
 திதிராதியயாரொபூதூதெநெவகஜுணா ஐதி।

சுதவநவ தெஷாந்தொகாயதாதி வெதாஜூத ஸஹி-
 ஸூஜிநாம் ஸூதஸூதஸதெஹகூசு தஊபரிஷாசு
 காவாதாதி ஸாஜாநு ஸெவாநாநா ஜஹூஜிநாம்
 யயாஹம் ஸிவதீகூதா விஜிநாவிஜிந ஜகெந
 ப்ராரஸுஜு ஹொமொபூத ஸிஷ ஸஸ்யஸூ ஸதெ
 ஸதெஹகூசு ஸிவவிஜாநிநாந ப்ராரஸு ஹொமொ-

அந்த சிற்சக்தியானது அறியப்படாததாய் அந்தந்த உட்பொருள் களோடு அவ்வப்பொருள்கள் போல் வேறு வேறாகத் தோன்று கின்றது என்பதாம்.”(231)

எவ்வாறு திமிர ரோகமுடைய புருடன் அநேக புத்திகளால் ஊகிக்கின்றவனாயிருந்தும் ஒரே சந்திரனைப் பல சந்திரனாக அடிக்கடி பார்க்கின்றானோ, எவ்வாறு பித்தத்தால் குற்றமடைந்த நாவையுடைய புருடன் பால் தித்திப்பென்று ஊகிக்கிறவனா- யிருந்தும் காணதோஷத்தால் தித்திப்பான பாலைக் கசப்பாகவே அறிகிறானோ, எவ்வாறு மையுடன் கலந்ததாயும் கொதிப்புடைய தாயும் உள்ள நீரில் அறிஞர்களுக்கும் அவிவேகத்தால் நீர் குடெனவும், நீர் கறுப்பெனவும் தோன்றுகின்றனவோ அவ்வாறே சிற்சக்தியானது புத்திகளுடன் கூடிய அநேக ஆகமங்களால் ஆராய்ச்சி செய்யப்பெற்றிருந்தும் அந்தச் சிற்சக்தியானது விவர்த்திக்கின்றது. தோற்றமுடையது, அழிவுடையது, அநேக ரூபமானதன்மையுடையது என்ற அறிவுகளின் நாசமின்மை யானது மலமென்னும் காரணமுன்டென்பதை அறிகின்ற தென்பதாம். (232-235)

எவ்வாறு திமிர முதலான ரோகம் ஆரோக்கிய சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்ட கன்மத்தினாலே நீங்குகின்றதோ அவ்வாறே அந்த மலமும் சிவசாத்திரங்களிற் கூறப்பட்ட சிவத் தியானத்துடன் கூடிய தீக்கையெனுங் கன்மத்தினாற்றான் நீங்கு கின்றது. அவ்வாறன்றி கோடி ஞானங்களினாலும் நீங்குகிற தில்லை என்பதாம்.(236, 237)

மறுக்கப்படாத பிரமாணங்களால் தேசம், காலம், மானுடர் என்னும் பேதங்கள் வெவ்வேறாக இருந்தும் ஒன்று பிறிதொன்- றாகத் தோன்றுதலில்லாத உலகமானது எவ்வாறு சித்தினுடைய விவர்த்தமாக ஆகும். அன்றியும் அவ்வுலகமானது மாயையின் காரியமெனும் பிரமாணங்களாலே சாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம். ஆகையால் அணுக்களுக்குப் பந்தம் செய்யும் மலத்தால் சிற்சக்தி விவர்திப்பதாகத் தோன்றுகின்றது என்பதாம். என்று கூறுகின்றது. (238-239)

இல்லையேல் இவற்றினுடைய உலோகாயதம் முதலான வேதாந்தத்திற்கு வெளியில் சமயிகளினுடைய ஒன்றுபட்டு இருக்கின்ற மலத்தோடு கூடியதும் தேகத்தோடு கூடியதுமான தன்மையினால் அதற்கு மேலாக காபாலம் முதலான ஏனைய சைவப் பிரிவுகளினுடைய சமயிக்களின் முடிபுகளும் எவ்விதம் தகுதியுடையது எனும் சிவதீட்சை இல்லாது அதனால் (சிவதீட்சைகளால்) ஒழிக்கப்படுகின்ற மலத்தன்மையினால் பிராரத்த கர்மாவின் போகத்தினுடைய அதன் மீது எழுகின்ற செயல்களின் நிறைவு சகலர்களினுடைய தேகத்தோடு உடைய சிவசித்தாந்திகளினுடையதும் பிராரத்த போகத்தோடு கூடிய சிஷ்ட சகலராக தேகத்தோடு கூடிய தன்மையினால் பௌஷ்கரம் முதலான சுருதி நூல்களின் முடிந்த முடிவில் நியாய பூர்வமாக இச்சை, கிரியை முதலான தன்மைகளினாலும் சக்திபாதம் முதலான தீட்சையின் ஒழுங்கினால் விலக்கப்பட்ட மலத்தில் இரண்டு சக்திகளோடு கூடியிருந்தாலும் பார்வை, செயல் ஆகிய இரண்டினுடைய மலசக்திகளோடு இணைந்த நியாயம் முதலானவைகளால் மல சக்தியிலிருந்து தேகத்தினைத் துறந்து எப்பொழுதும் விலகி இருப்பதனால் தேகத்தில் அதிக விருப்புடைய தன்மையில் சிறிதளவேனும் அதனது இயல்பினும் அவை எல்லாவற்றினுமுடைய தமக்குத் தகுதியுடைய சாத்திரப் பரீட்சையோடு கூடிய ஆத்மபதார்த்தத்தில் தமக்குத் தகுதியுடைய சாத்திர ஞானபலத்தால் அதிலிருந்து மேலெழுகின்ற பிரமையின் விலகும் தன்மையும் தன்னிலிருந்து மேலெழுகின்ற பிரமத்தின் கனவின் வடிவத்தன்மையில் சிறிதளவு வெளிப்படுகிறது. வியாபகம் இல்லாமல் கணப்பொழுதிலும் இல்லாமல் ஒருபொழுதிலும் இல்லாமல் இருப்பது ஜடமான ஆத்ம இயல்பு. கர்த்தா இல்லாது, அறிவு இல்லாது யோகியானவன் பாசத்தின் நிறைவில் (நீக்கம்) சிவனால் சுருதிகளில் இவ்விதமாக, மேலும் மிருகேந்திரம் முதலான சிவாகமத்தில் துதிக்கப்படுகின்ற சிவசமானமாகிய எப்பொழுதும் இருக்கின்ற சிவசொருபமும், அதர்வ வேதசிரம் (உபநிடதம்) முதலான சுருதிகளிலும் சித்தத்தை அறியாது உலோகாயதம் முதலானவற்றில் உண்டான பிரமம் என்று சுருதி கூறும் விடயமானது பிரமம் என்று சுருதியில்

[illegible]

ஒன்றுபட்டு இருக்கின்ற இந்த ஆத்ம இயல்பில் பிரமம் என்பது தனது சாத்திர உபாயத்தை விடுத்து முடிவில் லௌதிக, பெளதிக, சரீர வடிவமாக தானே பிரம்மம் என்கின்ற அஹம் எனும் வடிவத்திற்குடையதாகச் சுழலுகின்றன. ஹௌலத்திலும் பிராணனே பிரமம் என்று சுருதி கூறுகையில் பூதம் என்பது பிரமம் என்று சுருதியோடு கூடிய அதற்குப் புறம்பாக உள்ள பூதத்தினால் ஆத்மாவிற்குப் புறம்பான ஆத்மா பிரமம் என்று தமது சாத்திர உபாயத்தினால் விட்டுவிடுவதாக பிராணத்தின் (மூச்சு) வடிவமாக பிரம்மா அஹம் அஸ்மி (பிரமாவாக நான் இருக்கிறேன்) என்று எண்ணிக் கொண்டு உழல்கின்றன.

பிரதீபநிர்வாணவாதிகளும் கணப்பொழுதில் அழிகின்ற முக்தியில் இசையறாத தொடர்புடைய புத்தியானது 'விருத்திப் பிரமம்' என்று சுருதி விளக்கி 'பிராணனே பிரமம்' என்று சுருதியில் ஒன்றுபடுத்தப்படுகின்ற பிராணனில் ஆத்மாவானது வேறு ஆத்மாவாக பிரமம் தன் சாத்திர உபாயத்தை விட்டுத்துறந்து முடிவில் புத்தியின் விருத்தி வடிவமாக தானே பிரமம் என்று எண்ணி அலைகின்றன. கர்ம மீமாம்சகர்களும் 'புருஷ பிரமம்' என்று சுருதியினை வைத்துக்கொண்டு புத்தியின் விருத்தியே பிரமம் என்று சுருதியின் ஊடாக புத்தி, விருத்தி ஆகிய இரண்டும் ஆத்மாவின் வேறான வேறு ஆத்மா பிரமம் என்று தம் சாத்திர உபாயத்தினை விடுத்து புருஷாஹார பிரமமே தாம் என எண்ணிக்கொண்டு உழல்கின்றன. ஜோதிஷ சாத்திரத்தை அறிந்தவர்கள் 'ஜோதியே பிரமம்' என்று சுருதியினால் பெற்று 'புருஷனே பிரமம்' என்று சுருதியோடு ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற பரமார்த்தத் தன்மை உடைய பௌத்த சுகத்தோடு கூடியதில் புருஷ விடத்தில் ஆத்மாவை விட வேறொரு ஆத்மாவே பிரமம் என்று தமது சாத்திரத்தின் உபாயத்தினால் விளக்கி முடிவில் சோதியின் வடிவமான பிரமாவே தாம் என எண்ணி உழலுகின்றன. ஆக்னேய, செளர, சாமான்ய வாதிகளும் அக்னியும் சூரியனுமே பிரமம் என்று சுருதியினைப் பெற்றுக்கொண்டு ஜோதியே பிரமம் என்று சுருதியினூடாக லௌதிக, தேஜஸோடு கூடிய ஜோதிஸ ஆத்மாவிலிருந்து வேறான ஆத்மாவே பிரமம் என்று தமது சாத்திர

வுசெவ்வாஜோதிஸ்ராவூ விநோகூஹிநகூதூகாரஸூ
 வா சூஷ்டயஸ ளாஸாஜுவாஹி ஜோகூஹிவஹி ஸூரியூ-
 காரஸூவா ஹிதஹிதானரித யஜூகூக் ஷபெத-
 லாஹிநாம் பரஜாயூத பூவூகூஹித ஸம்ஸிவ இதூஹி
 ஸூகே: ஸூஹூஹித பூவூரெ வஜோகூ:।

உபாசய: ஸூதூவூ ஹிதாணுகாரணம் ஸூஷெதி
 ஸூதி உவம்ஸூ ஹிதாஹிதம் ஸூஷெதி ஸூதிஸம்ஹிதம்
 ஹிதாஹிதெநாதூநூதூஹிதம் ஸூஸாஸூ பாயாபூரிதூ-
 ஜனோ ஹிதாணுகாரணாகார ஸூஸாஹிதஹிதாணுகாரண
 ஸூஸாய ஹிதே। ஸூதூ ஜோகூஹிஹிதாணுகாரண
 ஸூஷெனோ ஹிதாணுகாரண தநாசு நாஜாஹுகாரிகூகூக்
 ஸூதூநாம் பரஜாயூ-தஸூநாசு ஸம்ஸிவா இதி ஸூகே
 ஸூநாசுஹுவநகோடி பூவூஹுகார பூவூரெவ
 ஜோகூ:। ஹுகாயத விஸெஷாஸூ இந்ரியம் ஸூஷெதி
 ஸூதி உவம்ஸூ ஹிதாணுகாரணம் ஸூஷெதி ஸூதி-
 ஸம்ஹிதம் ஹிதாணுகாரணெ நாதூநூதூஹிதம் ஸூஸாஸூ
 பாயாபூரிதூஜன இந்ரியாகார ஸூஸாஹிதஹிதாணுகாரண-
 ஸூஸாய ஹிதே। இந்ரியவெதநிகாவாஹி ஜோகூ-
 ஹிவெஷெந்ரிய ஸூஸாஹுகாரிகூகூக் இந்ரியவெத-
 நிகாநாம் பரஜாயூத பூகூஸூராதீந்ரியம்பர இதூஹி-
 ஸூகே: இந்ரியஹுவநகோடி பூவூஹுகார பூவூ-
 ரெவஜோகூ:। ஹுகாயத விஸெஷவி ஸூஸாஸூ இந்ரிய-
 நியனூஜனோஸூஷெதி ஸூதிஉவம்ஸூந்ரியம் ஸூஷெதி

உபாயத்தினை விலக்கி, அக்னி, சூரிய வடிவமுடைய பிரமமே தான் என்று எண்ணி உழல்கின்றன. உலோகாயத நோக்க இயல்பில் ஆத்மாவானது அழிக்கப்படுகின்றதும் அகிம்சை, மைதுனம் (சேர்க்கை / புணர்தல்) முதலானதும் அதன் முடிவில் கௌல மோட்சத்தில் இருந்து பைசாச புலத்தினைப் பெற்று பிரதீப நிர்வாணம் முதலான பௌத்த விஷேட மோட்ச புத்தியின் விருத்தி வடிவமான இயல்பினுடையதோடு அல்லது கர்ம மீமாம்சகரின் மோட்சத்தினியல்பான துக்கத்தில் இருந்து மேலெழுகின்ற சுகம் முதலானவற்றால் பெறப்பட்டதோ அல்லது ஜோதி சாத்திர அறிவினால் மோட்சத்தின் இயல்போ நட்சத்திரத்தின் வடிவமானதாகவோ அல்லது ஆக்னேய சௌர வாண்மையாதிகளினால் மோட்சத்தின் இருப்பு தீ, சூரியன் முதலான வடிவங்களில் இருப்பதனால் இவற்றின் நடுவில் தர்மத்தின் தன்மையினால் இவ்வாறு இயல்புகளின் இயல்புகளை உடையவர்களின் பரமார்த்தமானதும் சார்வாக இயல்பில் பெறப்பட்டது என சுருதியில் சார்வாக வடிவமாகப் பெறப்பட்டதே மோட்சம் ஆகிறது.

மனு முதலானவர்களும் ஸ்மார்த்தர்களும் பூதாண்ட காரணம் பிரமம் என்று ஸ்ருதியினைப் பின்பற்றி பூதம் முதலானவை பிரமம் என்று ஸ்ருதியில் பெறப்படுகின்ற பூதம் முதலான எவற்றில் ஆத்மாவோ அவ்வாத்மா பிரமம் என்று தமது சாஸ்திர உபாயத்திலிருந்து விலகுபவர்களாக பூதாண்ட காரணத்திற்குக் காரணமாகிய பிரமமே தான் என்று உறுதி செய்து கொண்டு அலைகின்றன. ஸ்மார்த்த மோட்சத்திற்கு பூமி மற்றும் பூதாண்டகாரண பிரமா ஆனவர் பூதாண்ட காரணத்தில் தன்மாத்திரையெனும் பெயருடைய அகங்காரத் தன்மையினால் ஸ்மார்த்தர்களுடைய பரமார்த்த தன்மையுடைய தன்மாத்திரை சம்ஸித்தா என சுருதியில் தன்மாத்திர புவன கோடியின் இயல்பாக அகங்காரம் பெறப்பட்டதே மோட்சம் ஆகிறது. லோகாயத விஷேடத்தில் இந்திரியமே பிரமம் என்று சுருதியினைப் பெற்றுக்கொண்டு பூதாண்ட காரணம் பிரமம் என்று சுருதியினால் ஏற்பட்ட பூதாண்ட காரணத்தில் ஆத்மா இல்லாமல் வேறு ஆத்மா பிரமம் என தமது சாத்திர உபாயத்திலிருந்து விடுபடுகின்றன.

இந்திரியத்தன்மை உடைய பிரமமே தான் என்று எண்ணிக் கொண்டு உழலுகின்றனர். இந்திரியங்களே எவை மோட்சத்துக்குரிய பஞ்ச இந்திரியங்களுடைய அகங்காரத் தன்மையினால் இந்திரியம் முதலானவைகளினுடைய பரமார்த்த தன்மையில் பார்வை (சட்ச) முதலான இந்திரியத்துக்கு வேறாக என்று சுருதியில் இந்திரிய புவனகோடி பிரபாவம் (இயல்பு) உடைய அகங்காரம் பெறப்படுதலே மோட்சம் ஆகிறது. உலோகாயதத்தில் விஷேட அறிஞர்களால் இந்திரியத்தினைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற மனமே பிரமம் என்று சுருதியினைப் பெற்றுக் கொண்டு இந்திரியம் பிரமம் எனப் பெறப்பட்ட இந்திரியத்தினால் ஆத்மாவில் ஆத்மம் பிரமம் என தமது சாத்திர உபாயத்திலிருந்து விடுபடுபவர்களாக மனவடிவமுடைய பிரமாவே தான் என்று எண்ணிக் கொண்டு அலைகின்றனர்.

மனமே உலோகாயவாதிகளிடத்தில் மோட்சத்துக்கும் காரணமான மனஸ அகங்காரத் தன்மையினால் மனமே உலோகாயதர்களுடைய பரமார்த்தமான பார்வை முதலிய இந்திரியம் பர என்று சுருதியில் மனம், புவனகோடி இயல்புடைய அகங்காரத்தினால் பெறவதே மோட்சம் ஆகிறது. வைஷேடிக ரிடத்தில் கூறப்படாத அகம் என்பது பிரத்தியேயம் ஆகிய இயல்புடையதே பிரமம் என எண்ணிக் கொண்டு மனம் பிரமம் என்று ஸ்ருதியினால் பெறப்பட்ட மனம் எனும் பெயருடைய ஆத்மாவிலிருந்து வேறான ஆத்மாவை பிரமம் என தமது சாஸ்திர உபாயத்தினால் விலகுபவர்களாக நிருபாக்கிய அஹம் பிரத்தியய பிரவாவசிய அகங்காரத்தால் பிரமமே தான் என்று எண்ணிக் கொண்டு அலைந்து திரிகின்றனர். வைஷேசிக மோட்சத்திற்கு இருப்பிடமான நிருபாக்கிய அஹம் பிரத்தியய பிரவாவசிய (கூறப்படாத அஹம் என்பது வெளிப்படுத்தப்படும் இயல்பு) அகங்கார தன்மையினால் வைஷேசிகருடைய பரமார்த்த இயல்புடைய அகங்காரம் எனும் ஸ்ருதியினால் அகங்காரத்தைப் பெறுதலே மோட்சம் என்பர். நையாயிகரும் மனவியல்போடும் கூட அதேவேளை புத்தியோடும் இருப்பதே பிரமம் என ஸ்ருதியினால் பெற்றுக் கொண்டு நிருபாக்கிய அஹம் பிரத்தியய

பிரபாவம் பிரமமே என்று ஸ்ருதியில் இருந்து பெறப்பட்ட நிருபாக்கிய அஹம் பிரத்தியய பிரவாவத்தினால் ஆத்மாவில் ஆத்மா பிரமம் என தமது சாஸ்திர உபாயத்தினால் விலகுகின்றவர்களாக மனத்தோடு கூடியதும் புத்தியோடு இருப்பதுமாகிய பிரமாவே தான் என எண்ணிக் கொண்டு அலைகின்றனர். பௌத்தர்களும் கணப்பொழுதில் ஞானத்தின் தொடர்பு பிரமம் என சுருதியினால் பெற்றுக் கொண்டு மனதோடு கூடியதும் புத்தியோடு கூடியதுமே பிரமா எனச் சுருதியில் இருந்து பெறப்பட்ட மனதோடும் புத்தியோடும் கூடிய ஆத்மாவே பிரமம் எனத் தமது சாத்திர உபாயத்திலிருந்து விடுபடுபவர்களாக ஸ்ணிக ஞான (கணப்பொழுதறிவு) சந்ததியே அகங்கார பிரமா அதுவே தான் என்று அறிந்துகொண்டு உழலுகின்றனர்.

நையாயிக மோட்சத் திற்கு இருப்பிடமாக இருக்கின்ற முக்கியமான குணங்களோடு கூடியதும் பௌத்த மோட்சத்துக் குரிய சுத்த ஸ்ணிக ஞான சந்ததியும் அல்லது பௌத்த தன்மையில் இவை இரண்டிலிருந்து பேசுகின்ற வாதிகளினுடைய பரமார்த்த இயல்பானது புத்தியோடு கூடியதாக சுருதியில் புத்தியினால் பெறப்பட்டதே மோட்சம் ஆகின்றது. கூபணகர்கள் இருக்கின்றதும் அசைவற்றதும் செயலுக்கு காரணமாக இருப்பதும் விஹாச குணத்தோடு கூடியதுமே பிரமம் என சுருதியினால் பின்பற்றி ஸ்கணிக ஞான சந்ததியே பிரமம் என சுருதியினால் ஏற்பட்ட ஸ்கணிக ஞான சந்ததியை ஆத்மாவில் ஆத்மாவாக பிரமம் என தமது சாத்திர உபாயத்தினால் விடுபட்டு 'ஸதஷுட்சல விர்த்திக சங்கோஜ விஹாசகுண' (உண்மையின் அசைவாக விளங்குவதும் சந்தேகத்தோடு கூடிய இயல்பின் வடிவம்) வடிவமுடைய பிரமமே தான் என்று எண்ணி அலைகின்றனர். கூபணகர்களது மோட்சத்துக்குக் காரணமாக இருக்கின்ற ஆஸ்திகத் தன்மை யுடைய ஏகாந்த ஆத்மாவே குடத்தன்மையினால் கூபணகர் களுடைய பரமார்த்த குணம் சித்தி எனச் சுருதியில் குணத் தன்மையில் இருந்து பெறப்பட்டதே மோட்சம் ஆகிறது. பாஞ்சராத்திரருடைய பிரகிருதியே பிரமம் என சுருதியினால் பெற்று ஸத சட்சல பிரவர்த்தியே பிரமம் என சுருதி

பரிணதவெஊநிநவ்ஹு ஜமக் ப்ரஹவம் ப்ரவ்ஹெதி
 ஸ்ருதிஶ்வஹம்ஸு ப்ரக்ஷுதிஶ்ருஶ்ரெதி ஸ்ருதிஶம்ஹிதம்
 ப்ரக்ஷுதாவநாத்நாத்தஹஜம் ஸ்ஶராவ்ஸூபாயாத்நரித்யஜனோ
 ஜமக் ப்ரஹவாகார ப்ரவ்ஹாஹஜஹித்யநாஶாய ஹஜனே।
 பாஹ்ராசு ஜோக்ஷஹிப்ரக்ஷுதே: பரிணத வெஊநி-
 ஜோக்ஷ ஹிஜமக் ப்ரஹவஸூராயேய ப்ரக்ஷுதிக்ஷாஶ-
 ஹிப்யேத ஶாஶிநாம் ஸ்ரஶ்ரவ்ஹக்ஷீபாப்ரவ்ஹ ஶித்யவ்ஹவாஶி
 ப்ரஶ்வெஶ்ஶஹ பரஶாயுத: ப்ராக்ஷுதாஹி ஸ்ருதே:
 ப்ரக்ஷுத்யாக்ஷாஹ வுரஶ்வெஶ்ஶாஶித ப்ராக்ஷுத மஶு-
 ப்ரக்ஷுதி ப்ராவ்ஶ்ரெவ ஜோக்ஷ:। பாதஜ்ஜெஹ: ஸெஸூர-
 ஶாம்ஶு ஶஹிதாநிஸூர ஶாம்ஶூஶ்ஶுஶ்ஶ ஶ்ஶரஶிபெ-
 வஸூநிதி ஸ்ருதிஶ்வஹம்ஸு ப்ரக்ஷுதிஶ்ருஶ்ரெதி ஸ்ருதி
 ஶம்ஹிதம் ப்ரக்ஷுதாவநாத்நாத்தஹஜம் ஸ்ஶராவ்ஸூ-
 பாயாத்நரித்யஜனோ க்ஷுஶ்ஶுஶ்ஶாகார ப்ரவ்ஹாஹஜஹித்ய
 நுஸஶாய ஹஜனே। விவத்ஶ்வெஊநிநவ்ஹு ஶவ்ஶாயு
 நிவிட்குஶ் நிரதிஸ்ய ஶுக் கிர்யெஶ்ஶாயு கிர்யாக்ஷுஸக்ஷி
 ஹிதம் ஶவ்ஶாயு நிவிட்குஶ் நிரதிஸ்ய ஶவ்ஶஜ்ஜுக்ஷ
 ஶவ்ஶக்ஷுக்ஷ நாக்ஷவ்ஶஜ்ஜாதா துஶ்ஶநாஶிப்யாய
 ஶ்ஶதஜ்ஜாதா வுஶ்ஶக்ஷுநக்ஷுக்ஷி ஶாஶ்ஶுணூ ப்ரஶுக்ஷுதம்
 ஶிவக்ஷம் வுநஸீ ஶராவஸா ஶாஶித்ய தஶ்ஶராவஸூர-
 ராஶித்யெஶ்ஶரக்ஷம் ஶிவக்ஷிதி க்ஷுதநாஶாஶுநக்ஷ
 ஶ்ரீக்ஷுநாஶ்ஶரக்ஷிவ ஶாஶாஸூ ஶாயாவிட்கு ளபாயிகம்
 ஹெய்ஶ்ஶி ஶ்ஶாஶாவிட்கு ஶாஶாஶெயம் ப்ரத்யக்ஷஜி
 மூணாதி வ்ஶுநொநிவிட்குக்ஷ:।

யிலிருந்து பெறப்பட்ட சத சட்சல பிரவிர்த்தியினால் ஆத்மாவில் ஆத்மாவே பிரமம் என தமது சாஸ்திரத்தினை விடுத்து நாராயண பிரகிருதியின் வடிவமே பிரமம், அதுவே தான் என்று எண்ணிக்கொண்டு உழலுகின்றனர்.

பரிணத (விஷிட்டாத்வைத) வேதாந்திகள் உலகின் இயல்பே பிரமம் என்பதனை 'ஐகத் பிரபாவம் பிரமம்' (உலகின் இயல்பு பிரமம்) எனச் சுருதியினைப் பெற்றுக்கொண்டு 'பிரகிருதியே பிரமம்' என ஸ்ருதியிலிருந்து பெறப்பட்ட பிரகிருதியில் ஆத்மா இல்லாத ஆத்மாவே பிரமம் என தமது சாஸ்திர உபாயங்களிலிருந்து விடுபடுபவர்களாக உலகின் இயல்பு வடிவமாகிய பிரமமே தான் என்று எண்ணி உழலுகின்றனர். பாஞ்சராத்திர மோட்சத்துக்குக் காரணமாக இருக்கும் பிரகிருதியின் பரிணத வேதாந்திகளின் மோட்சத்துக்கு உரிய உலகமானது இயல்பான மாயையினாலும் இயல்புத் தன்மையினாலும் இவை இரண்டினுடைய கொள்கையின் வாதிகளுடைய சப்த பிரமம், கிரீட பிரம, (ஒலிப்பிரமத்தின் விளையாட்டே பிரமம்) சித்ர பிரம (பல வடிவ பிரமமே பிரமம்) முதலானவர்களோடு பரமார்த்த இயல்புடைய பிரகிருதியே என்று ஸ்ருதியில் பிரகிருதியின் செல்வாக்குப் பெற்ற புருஷன் எனக் கூறப்பட்ட பிராகிருத கார்ப்பமே, பிரகிருதி பெறப்பட்டதே மோட்சம் ஆகிறது. பாதஞ்சலர்கள் ஸேஸ்வர சாங்கியத்தோடு கூடியதும் நிரீஸ்வர சாங்கியர்களும் பெறப்பட்ட சொரூபஸ்தானம் என சுருதியினால் பெற்று பிரகிருதியே பிரமம் என சுருதியில் இருந்து பெறப்பட்ட பிரகிருதியில் ஆத்மா இல்லாத ஆத்மாவே பிரமம் என தமது சாஸ்திர உபாயத்திலிருந்து விடுபடுபவர்களாக கருத்ரு திருஷ்டாகார (செயலுக்குக் காரணமாக இருப்பவளே) பிரமமே தான் என்று எண்ணிக் கொண்டு உழல்கின்றனர். விவர்த்த வேதாந்திகளும் ஸர்வாத்ந, நிர்விகல்ப, நிரதிசய, திருக்கிரியா, இச்சார்த்த கிரியா, கர்த்து சக்தி பூதம் என்பது எல்லாவற்றுக்கும் பொருள் ஆனதும் களங்கமற்றதும் அதற்கு மேலான அதிசயம் இல்லாததும் இச்சை, ஞானம், கிரியை என்பவற்றின் கர்த்தாவாக இருப்பதும் ஆற்றல் வடிவமாக இருப்பதும் ஆகிய சர்வார்த்த

ஹெஃபரெஹொ வாவுதூரீபெயெநொவஜாயதெ।
 நிவிடகூபூயூ ஸொயெவி ஹெஃதூ வரத்யயஸ்தித
 ஹதூமஃதீதெஃஹாஜாயா ஸதூய்யூவிவிசு மூண மொஉ-
 ரதஃ நீதந நிஜீதந ஸூஷ்டிஸெஹார காரக ஸாஃவஸ்திக
 ஸதூ ஸெகூபூயூக்யிதவி ஜாயாவரதி எிஃஸவிஜா-
 ஹாலாவஸ்தெஃ வூணகீட ஸிசுபடநூயவூதிவரிணதி
 விவதூாரம் ஹயஃவியூரம் வரஸிவஸ்துஸூணி ஸூஸரிவ-
 ஸ்துஸூணிவி வூஸ்திஜாதிவிவகூயா ஃபூயம-ஃபூயக் ஸ்தித
 ஸிசுஸூபூஹொ ஜூஃபூதெஃவாய ஸூஷ்டெஃ ஜூதூகூஃ
 ஃஹதொஃததிதி தகூயஸ்தகிநூசம் ஸ்துஸூதி ஸூதிஃவெஃஸூ
 ஃபூஷ்ட ஜாசம் ஸ்துஸூதி ஸூதிஸெஹித நூஷ்ட ஜாசெநாதூநூதூ
 ஹஃ ஸூஸாரஸூபாயா தூரிததூஜஸ்தகிநூதூதெஃகூகார
 ஸ்துஸூஹஃஹிதூநூஸூநாய ஹஃஸெ। வெஃஹி ஜொகூஹி
 ஸிநூசஸ்துஸூண ஸூபாதஸூ ஸாஃவூஜொகூ ஹிஃபூஷ்ட-
 ஜாச ஸ்துஸூணொவி ஸிவஸ்துஸூவிஜூ யரீகூதாதூ விஜூ-
 கூகூ வெஃஹிநா ஸஹபாதஸூ ஸாஃவூநாஃ
 வரஜாயூதஸூஃஃ ஃபூஸூ ஸெஹித ஸெஹிதாஃ கூதாஃகூஃ
 ஸஃஸூதஃ வெஃஹி ஜூபூஸாஃஃபூபூ யொமிநஃ
 ஃபூஸூதெஃஸ்திதா ஹி ஸூதெஃ கூதாஃகூஃஃபூஸூத
 ஃபூஸூதெஃஸ்திதாஃஃ ஸிவதெஃகூஃமொஃஃஃ।

ஹதஃஸூஃ கூதாஃஃயெபரகூஷூஹிஜாமிநஃ।
 நதெவிவிஜாமணூஹெஸூஹிவிஃபூபூகூஜாஃ।
 ஃபூஸூதொபரிதூகூஃ ஸிவதெஃகூஃமொஃஃஃ।

நிர்விகல்ப நிரதிசய சர்வஞ்ஞத்வ சர்வகர்த்ருத்வ என எல்லாவற்றிற்கும் பொருளானதும் மாறுபாடாற்றதும் மேலான அதிசயங்களோடு கூடியதும் சர்வஞ்ஞத்வ தன்மை உடையதும் சர்வகர்த்ருத்வ தன்மை உடையதும் எனும் பெயருடைய சர்வஞ்ஞத்வ தன்மையினால் திருப்தி, அநாதி போத, சுவதந்ர தன்மையினால் அலுப்தசக்தி, அநந்தசக்தி, சாட்குண்ய பிரதிக்கிருதம், சிவத்வம் என மீண்டும் ஈஸ்வரத் தன்மையினால் ஈஸ்வரரின் இயல்பில் இருந்து பெறப்பட்டதே ஈஸ்வரத்துவம் என சிவத்வம் என்று செய்யப்பட்ட பெயரிலிருந்து அனந்தர், ஸ்ரீகண்டர் முதலான ஈஸ்வர இயல்பு என்று சத்தாசுத்த மாயா விகல்ப இயல்புடைய தன்மைகளே இயல்பான தன்மையால் (சுபாவ) பெறப்பட்ட பிரத்தியட்சமே வஸ்துனர்களின் நிர்விகல்பத்த தன்மையினை பெறுகின்றது.

பேதம் ஏனையவை களிடத்தில் பலவிதமான வடிவங்களை இதன் காரணமாகப் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றது. நிர்விகல்பார்த் போதத்தில் பேதாத்மா பிரத்தியத்தில் இருக்கின்றது என ஆகம கீதையில் மகாமாயா சத்காரிய விஜித்திர குண கோஜர தன்மையிலிருந்து விழித்து, விழிப்படையாதிருக்கும் சிருஷ்டி, சம்ஹார செயல்களுக்கு எப்பொழுதும் ஆஸ்திக தன்மை உடைய சத்திய சங்கல்ப பொருளுடைய செயலிலும் மாயா பிரதிபிம்ப சிதாஹாச, முதலான அவச்சேத குணத்தோடு கூடிய சித்திரபட நியாய இயல்போடு விளங்குகின்றது. விவர்த்தத்தின் ஆரம்பம் தர்மத்துக்குப் புறம்பானதும் பரசிவ பிரமத்தில் முக்தசிவ பிரமத்திலும் பரந்த செயல் விடயத்திலும் தனித் தனியாக இருப்பது என்று புத்தியற்ற தன்மையில் அறிந்து இதனால் எழுந்த ஞாதிருந்துவம் (அறிதல் தன்மை) மேலான கொள்கை என்று தர்க்கித்துக் கொள்ளுவதாக அறிவு மாத்தித்திலேயே (சின்மாத்திரம்) பிரமம் என சுருதியினைப் பின்பற்றி பார்த்தமாத்திரத்திலேயே பிரமம் என சுருதியில் இருந்து பெறப்பட்ட பார்க்கப்படாத தன்மையினால் ஆத்மாவில் ஆத்மாவாக பிரமமானது தமது சாஸ்திர உபாயத்தில் இருந்து விலகுவதாக அறிவு மாத்திரத்திலேயே ஒரே வடிவமாக

புள்ளித்தொடர்வா அறிவொருவா ஊழ்தெ.
தொடர்வா அறிவொருவா பதிதொடர்வா அறிவொருவா

[illegible]

இருக்கின்ற பிரமமே நான் என்று எண்ணிக் கொண்டு உழல்கின்றன. வேதாந்தி மோட்சத்துக்கு இருப்பிடமான சின்மாத்திர பிரமமானது பதஞ்சல, சாங்கிய மோட்சத்துக்கு இருப்பிடமான திருஷ்ட மாத்திர பிரமம் என்கின்ற (பார்த்தமாத்திரத்திலேயே பிரமம் என்கின்ற) சிவபிரம்ம வித்தையினை கீழே தள்ளி ஆத்மவித்தைத் தன்மையினால் வேதாந்தியோடு கூட பாதஞ்சல, சாங்கியர்கள் முதலானவர்களும் மேலான தன்மையில் சாங்கியர்கள் புருஷனைப் பற்றிக் கொள்வதாக கலையில் இருந்து மேலேழுந்த அதனை நினைவில் கொள்வதாக வேதாந்த ஞானமும் சாங்கியமும் யோகியரும் புருஷனில் இருக்கின்றது என்று சுருதியில், கலையில் இருந்து மேலேழுந்த புருஷனை அடைதலே மோட்சம் ஆகிறது.

பௌஷ்கர ஆகமத்தின் “ இதன் மேல் கலையின் தொடக்கத்தில் எவை பரகாஷ்டம் முதலானவைகளால் அளக்கப் படுகின்றனவோ, சித்தர்கள் அவற்றை எண்ணுவதில்லை. சித்தத்தில் இருந்து புத்திமேலெழுவதால் புருஷ பரியதத் தன்மையை சிவதந்திரத்தின் இயல்பினால் புருஷர்களிடத்தே விஷேட அனுக்கிரக தன்மையில் இருக்கின்றன. ஆகவே அனுக்கிரகத்தினால் சக்திபாத போதம் எனப்படுவது அனுக்களில் இருந்து என்று ” இவ்வாறு பௌஷ்கர சுருதியில் ராகம் முதல் கலா வரையான சுத்தவித்யா முதல் சிவம் வரையான தத்துவங்களில் புத்தி, சித்தி, ஆகிய விடயங்களுக்கும் புறம்பான கண் கண்ட தன்மையில் அங்கு விளங்குகின்ற சிவசக்தி தன்மையோடு கூடிய சித்சக்தியில் இருந்து மேலெழுகின்ற சிவப் பிரமாசித்தியானது சித்தங்களினுடைய சிவபௌராணிகர் முதலானவர்களாலும் ‘ பிரகம் ’ என்று கூறப்படுகின்ற சிவ சக்தியோடு கூடிய புத்தி, சித்தியோடு கூடிய சித்சக்தியில் இருந்து மேலெழுகின்ற ஆத்ம பிரமவித்தியா சித்தமானது சித்தர்களுடையதும் வேதாந்தி முதலானவர்களுடைய பிரகமம் இல்லை என்று தமக்குத் தகுதியுடைய சிவதீட்சை மூலமே அது பெறத்தக்க மோட்சம் எனச் சுட்டப்படுகின்றன. அதிலும் ராகம் முதல் கலா வரையிலான விசாரத்தில் மீண்டும் வித்தையானது நுண்ணியதாக இருந்து

ஸொஶலிபாணிநவூ விவக்ஷித நிஷ்க்ஷஸரிவாதி
 விபாரராஹிதூக் ஸரிவப்ரஶுதூ ஸரிவதாஹுதூ
 ப்ரஶ்ரெதி ஸ்ரூதிஶ்வஹம் ஸ்லக்ஷித ஸ்ரூதிவிவக்ஷித
 ஸ்ரூதிஸஹிதம் ஸ்லக்ஷித ஸரிவவிவக்ஷித ஸரிவெநாதூநூதூ
 ஹம் ஸ்லஸாஸ்ரோபாயா ப்ரீதிஜ்ஞஃ ஸ்லக்ஷித ஸரிவதூ
 ஸரிவொஹஶ்ரீதூநுஸநாய ஹமே |

காவாதாவூ ஸரிவாவிஷ் ஸரிவதூ ஸரிவதாஹு
 தூப்ரஶ்ரெதி ஸ்ரூதிஶ்வஹம் ஸ்லக்ஷித ஸ்ரூதிவிவக்ஷித
 ஸ்ரூதிஸஹிதம் ஸ்லக்ஷித ஸரிவவிவக்ஷித ஸரிவெநாதூநூதூ
 ஹம் ஸ்லஸாஸ்ரோபாயாக் ப்ரீதிஜ்ஞஃ ஸ்லக்ஷித
 ஸரிவொஹஶ்ரீதூநுஸநாய ஹமே | ஸெவவ ளராணிக
 ஜோக்ஷஹிஸரிவஸூ ஸொஶலிபாணி ஜோக்ஷஹி ஸரிவஸூ
 காவாத ஜோக்ஷ ஹிஸரிவஸூ ராமவிஜூ கதாக்கூ
 நிக்ஷிபூக் ததெதக் சிவாஜிநாம் பரஜாயுதொ
 ராமவிஜூகதா விபாஹி ஸ்ரூதெ ராமவிஜூ கதாஜ்ஞ
 ப்ராப்திரெவ ஜோக்ஷஃ பாஸுபதாவூ ஜஹாப்த
 விஸெஷாபத க்ரிக ஸரிவமுண ஸஹ்ரானி ஸரிவமுண
 ஸஶ்ரீதிஜ்ஞஶ்ரீதூ ஸரிவதாஹுதூ ப்ரஶ்ரெதி ஸ்ரூதி
 ஶ்வஹம் ஸ்லக்ஷித ஸ்ரூதி விவக்ஷித ஸ்ரூதிஸஹிதம்
 ஸ்லக்ஷித ஸரிவவிவக்ஷித ஸரிவெநாதூநூதூ ஹம் ஸ்ல-
 ஸாஸ்ரோபாயாக் ப்ரீதிஜ்ஞஃ ஸ்லக்ஷித ஸரிவொஹ-
 ஶ்ரீதூநுஸநாய ஹமே |

மெதுவாக நகர்ந்து செல்கிறது. சுத்த வித்தை முதல் சிவம் முதலான விசாரத்தில் மணிப்பிரபையிலோ வித்தியா வாசனத்தில் பேசப்படுகிறது. வைதிக, வைணவ, பௌராணிக, பிரம, விஷ்ணு தீட்சிதர்கள் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே பிரம, வைஷ்ணவ வைக்கப்பட்ட மூர்த்திபத மோட்சத்தினை பெறுகின்றனர் என்று தமக்குத் தகுதியாகிய புருஷத்தவம் முதலான அதனுள்ளிருக்கின்ற சைவ பௌராணிக சிவ தீட்சிதர்களும் பார்த்த மாத்திரத்திலே சிவப்பிரமம் மூர்த்திக்கு நிகரான சிவத்துக்கு தகுதியுடைய பிரமம் என சுருதியினைப் பெற்று கலைக்கு மேலான கலையைக் கடந்து புருஷனே பிரமம் என சுருதியில் பெறப்பட்ட கலைக்கும் புறம்பான புருஷனால் ஆத்மாவில் ஆத்மா பிரமம் என தமது சாஸ்திர உபாயத்திலிருந்து விடுபடுபவர்களாக சிவமூர்த்திக்குச் சமமான சிவனே தான் என எண்ணிக் கொண்டு உழல்கின்றனர்.

சோமசித்தாந்திகளும் கூறப்பட்ட நிஷ்கள சிவன் முதலான விசாரத்தன்மையினால் சிவப் பிரம்மத்துக்கு நிகரான சிவனுக்குத் தகுதியுடைய பிரமம் என சுருதியினால் பெற்றுக் கொண்டு தாம் எண்ணிக்கொண்ட சுருதியில் கூறப்படுகின்றதும் சுருதியில் பெறப்பட்டதும் தாம் எண்ணிய சிவனில் இருந்து வேறான சிவனால் ஆத்மாவில் ஆத்மாவே பிரமம் என தமது சாத்திர உபாயத்திலிருந்து விடுபடுபவர்களாகத்தாம் எண்ணிய சிவனுக்கு நிகரான சிவோகமேதான் என்று எண்ணிக்கொண்டு உழலுகின்றனர். காபாலர்கள் சிவனுக்கு புறம்பானதும் சிவனுக்குச் சமமானதும் சிவனுக்குத் தகுதியுடைய பிரமம் என சுருதியினைப் பற்றித் தாம் எண்ணிக் கொண்ட ஸ்ருதியில் சுட்டப்பட்ட, சுருதியில் பெறப்பட்ட தாம் சுட்டிய சிவனுக்குப் புறம்பான சிவனால் ஆத்மாவில் ஆத்மாவை பிரமம் என தத்தம் சாத்திர உபாயத்திலிருந்து விடுபடுபவர்களாகத் தம்மால் அடையப்பட்ட சிவோகமே தாம் என்று எண்ணி உழல்கின்றனர். சைவ, பௌராணிக மோட்சத்துக்கு இருப்பிடமான சிவனுடைய சோமசித்தாந்தி மோட்சத்திற்கு இருப்பிடமான சிவனுடைய காபால மோட்சத்திற்கு இருப்பிடமான சிவனுடனும் ராகம்,

പാശുപതജോക്ത ഹരിശിവസു ചണ്ഡാപുത വിശ്വൈ
 ഹൈതൃതി വാമിജോക്തഹരി ശിവസുച ജായാകുക്ത
 നിക്ഷിപ്തകാകു വൈവിക പാശുപതേന ഹൈതൃതി
 വാമിഹരിത പാശുപതാനാം പരജായുതോ ജായാ
 ഹിചാഹതി ഗുരതഃ ജായാഹവന പ്രാപ്തരേവജോക്തഃ।
 കൈവത്യവാമിഹസു കൗകാകാൻ ശാഖഹിചിക്ഷാ തപ്തവു
 ജായാപൗരൂഷ വിവൈക ജ്ഞാന ജായാജ ജയധാമ
 ജായാമഹൈശ്വരായു കചാപാവിധിത ഹൈമൈഃ
 കൈവത്യോഹു ജാതബ്രഹ്മൈതി ഗുതിഭവതംബു തമനു
 ഗുതിസംഹരിത താമ്രാപ്തനാതൃ ഹൃദം ബൃഹാസ്പതാ-
 പായാപ്തരിത്യ ജ്ഞോ കൈവത്യവാമഹ-ചൈതിത്യനുസന്ധായ
 ഹൃദൈഃ। കൈവത്യവാമി ജോക്തഹരി കൈവത്യസു വിജ്ഞാന
 കൈവത്യാകു പരജായുതഃ കൈവത്യ ഹിചാഹതി ഗുരതഃ
 വിജ്ഞാനകൈവത്യ പ്രാപ്തരേവജോക്തഃ। ചണ്ഡാപുതാസു
 ഹൈതൃതി ജാത ശിവതായ ശിവതായ ശിവതായാതൃ
 ബ്രഹ്മൈതി ഗുതിഭവതംബു ബൃഹതേന ഗുതിവിതേന ഗുതി
 സംഹരിതം ബൃഹതേന ശിവവിതേന ഹൈതൃതി
 ശിവൈതൃതായാതൃഹൃദം ബൃഹാസ്പതാപായാകു പരിത്യജ്ഞഃ
 ബൃഹതേന ശിവൈതൃതായാതൃഹൃദം ബൃഹാസ്പതാപായാകു പരിത്യജ്ഞഃ।

இச்சை, கலை என்பவற்றின் வயிற்றில் வைக்கப்பட்ட தன்மையினால் அவ்விதமே மூவாதிகளினுடைய பரமார்த்த தன்மையில் ராகம், வித்தை, கலை, சித்தம் என்று சுருதியில் ராக, வித்தை, கலை என்பவற்றோடு கூடிப் பெறப்பட்டதே மோட்சம் ஆகும். பாசுபதர்களும் மாவிரத விஷேசர்களும் பெற்றுக்கொண்ட சிவகுணத்தின் சேர்க்கை சிவகுணத்தில் இருந்து தோன்றுகின்ற சிவத்துக்குச் சமமான சிவத்துக்குத் தகுதியுடைய ஆத்மாவே பிரமம் என சுருதியினைப் பெற்றுத் தம்மால் சுட்டப்பட்ட சுருதியில் கூறப்பட்டதும் சுருதியில் இருந்து பெறப்பட்டதும் தம்மால் சுட்டப்பட்ட சிவ லட்சியத்தில் சிவனால் ஆத்மாவில் ஆத்மாவாக பிரமமானது தமது சாஸ்திர உபாயத்திருந்து விடுபடுபவர்களாக தமது லட்சியத்தில் சிவோகமே தான் என்று எண்ணி உழலுகின்றனர்.

பாசுபத மோட்சத்திலிருந்து சிவனுடைய மாவிரத விஷேஷ தோற்றம் பற்றிய வாதிகை (வாதம்) மோட்சத்துக்கு இருப்பிடமான சிவனுடையதும் மாயையின் வயிற்றில் வைக்கப்பட்டதும் வைதிக பாசுபதத்தினால் கூட சமுற்பத்திவாதிகளோடு கூடிய பாசுபதர்களுடைய பரமார்த்த தன்மையானது மாயா சித்தி என்று சுருதியில் மாயா புவனத்தைப் பெறுதலே மோட்சம் ஆகிறது. கைவல்ய வாதிகளும் கலாதத்வம் வரையான சுத்திசித்த தீட்சை அதற்கு முன்னதாக மாயா புருஷ விவேக ஞான மாயை வரையான ஜெயயோக மாயாகர்ப்பேஸ்வரரின் பொருட்டு கர்மத்தில் அர்ப்பணம் செய்த போகங்களில் கைவல்யத்துக்குத் தகுதி ஆகிய ஆத்மா பிரமம் என்று சுருதியினைப் பெற்று அதற்கு வேறான சுருதியிலிருந்து எழுந்த எண்ணத்தினால் ஆத்மாவில் ஆத்மாவே பிரமம் என தமது சாத்திர உபாயத்தினால் விடுபடுபவர்களான தான் கைவல்யவான் என எண்ணிக் கொண்டு உழலுகின்றனர். கைவல்யவாதி மோட்சத்துக்கு இருப்பிடமான கைவல்யவத்தின் உடைய விஞ்ஞான கைவல்ய தன்மையினால் பரமார்த்த தன்மையில் கைவல்யசித்தர்கள் என சுருதியில் விஞ்ஞான கைவல்யத்தை பெறுதலே மோட்சம் என்கின்றனர். மஹா விரதர்களும் சர்வஞ்ஞத்துவ தன்மையிலேயே சிவனுக்குச்

உணாவதனொக்கஹரிசிவஸ்ய ஸுபவிஜாதக்சு கௌக்ஷி
 நிக்ஷிப்தக்சாக் உணாவதநாநா பரதாயுத: ஸுபவிஜா-
 வலிபா ஐதி ஸ்ருதெ ஸ்ருபவிஜாதக்சு ப்ராப்திரெவ ஜொக்ஷ:।
 ப்ரவாஹெஸ்யூர வாஹிநஸ்து ப ளவிடிக்ப ளவிடிக்ஷஸரிவ
 நிஹித ஸரிவமௌஸ்யய்யுதாஹாக் ஜமக் கத்யுதயா
 ப ளவிடிக ப ளவிடிக்ஷஸரிவதௌ ஸரிவதாஹுஜாத்
 ப்ரஹெதி ஸ்ருதிஜவமௌஸ்ய ஸ்லக்ஷித ஸ்ருதிவிஹக்ஷித
 ஸ்ருதிஸம்ஹிதம் ஸ்லக்ஷித ஸரிவவிஹக்ஷித ஸரிவெநாத்நாத்
 ஹஜம் ஸ்லஸாஸ்யோபாயாக் பரித்யஜண: ஸ்லக்ஷித
 ஸரிவொஹஜஹித்யநுஸநாய ஹஜன: ப்ரவாஹெஸ்யூரவாஹி
 ஜொக்ஷஹரி ஸரிவஸ்யூர தக்சகௌக்ஷி நிக்ஷிப்தக்சாக்
 ப்ரவாஹெஸ்யூர வாஹிநாநா பரதாயுத: ஸ்ருதெஹரிபாஐதி
 ஸ்ருதெஹரிதக்ச ப்ராப்திரெவ ஜொக்ஷ:। சுநெகெஸ்யூர
 வாஹிநஸ்து ப ளவிடிக்ஷஸரிவ தௌஸ்யுதக்ஷணதயா ஸம்ஹித
 ஜமக் கத்யுதக்ஷண ஸரிவதௌ ஸரிவதாஹுஜாத் ப்ரஹெதி
 ஸ்ருதிஜவமௌஸ்ய ஸ்லக்ஷித ஸ்ருதிவிஹக்ஷித ஸ்ருதி-
 ஸம்ஹிதம் ஸ்லக்ஷித ஸரிவவிஹக்ஷித ஸரிவெநாத்நாத் ஹஜம்
 ஸ்லஸாஸ்யோபாயாக் பரித்யஜண: ஸ்லக்ஷித ஸரிவொஹ-
 ஜஹித்யநுஸநாய ஹஜன:।

சமமான சிவத்துக்குத் தகுதியுடைய ஆத்மாவே பிரமம் என்று சுருதியினைப் பெற்று தமது எண்ணம் கொண்ட சுருதியில் கூறப்பட்ட, சுருதியில் இருந்து பெறப்பட்ட தமது எண்ணத்தில் சிவன் என விளங்கப்பட்ட அந்தக் கைவல்யத்தில் சிவனால் ஆத்மாவில் ஆத்மாவே பிரமம் என தமது சாத்திர உபாயத்திலிருந்து விடுபடுபவர்களாக தமது எண்ணம்/ இலட்சியம் 'சிவோகமே தாம்' என்று எண்ணிக்கொண்டு அலைகின்றனர்.

மாவிரத மோக்ஷத்திற்கு இருப்பாகிய சிவனுடைய சுத்தவித்தியா தத்துவத்தின் வயிற்றில் வைக்கப்பட்ட தன்மையால் மாவிரதர்களுடைய பரமார்த்தத் தன்மையில் 'சுத்தவித்தியா சித்தர்கள்' என்று சுருதியில் சுத்தவித்தியா தத்துவத்தைப் பெறுதலே மோக்ஷம் ஆகின்றது. ப்ரவாஹேஸ்வர வாதிகளும் பெளர்விகமும் பெளர்வுகமுத்த சிவனிடத்தில் வைக்கப்பட்ட சிவகுணங்களால் ஐஸ்வர்ய லாபத்திலிருந்து உலகில் படைப்பவர் என்ற தன்மையில் பெளர்விக பெளர்விக முத்த சிவனுக்கு சமமான சிவனுக்கு தகுதியுடைய ஆத்மாவே பிரம்மம் என்று சுருதியைப் பெற்றுக் கொண்டு தமது எண்ணப்பட்ட சுருதியில் நன்கு விளக்கப்பட்ட சுருதியிலிருந்து பெறப்பட்ட தம்மால் எண்ணப்பட்ட சிவனாகப் பெறப்பட்ட சிவனால் ஆத்மாவில் ஆத்மாவே ப்ரமம் என தமது சாஸ்திரத்தினுபாயத்திலிருந்து விடுபடுபவர்களாக தமது எண்ணத்தில் சிவோஹமே தாம் என்று எண்ணிக்கொண்டு உழலுகின்றனர். ப்ரவாஹ ஈஸ்வரம் முதலான மோக்ஷத்திற்கு இருப்பிடமான சிவேஸ்வ தத்துவத்தின் வயிற்றில் வைக்கப்பட்ட தன்மையால் ப்ரவாஹேஸ்வரவாதிகளுடைய பரமார்த்தத் தன்மையானது ஈஸ்வர சித்தர்கள் என்று சுருதியில் ஈஸ்வரதத்துவத்தைப் பெறுதலே மோக்ஷமாகின்றது. அநேகேஸ்வரவாதிகளிடத்திலும் பெளர்விக முக்திக்கு சமமான இலக்ஷணத் தன்மையால் பெறப்பட்ட உலகத்தினை படைக்கும் இலக்ஷணமுடைய சிவனை யொத்த சிவனுக்கு சமமான ஆத்மாவே பிரம்மம் என்று சுருதியைப் பெற்றுக் கொண்டு தனது எண்ணத்தினால் சுருதியில் விபரிக்கப்பட்ட சுருதியிலிருந்து பெறப்பட்ட தம்மால்

எண்ணப்பட்ட சிவனை எண்ணப்பட்ட சிவனால் ஆத்மாவில் ஆத்மாவே பிரமம் (ஹ்லஃ) என தமது சாஸ்திர உபாயத்தால் விடுபடுபவர்களாக தம்மால் எண்ணப்பட்ட சிவோஹமே தாம் என எண்ணிக்கொண்டு உழலுகின்றனர்.

அநேக ஈஸ்வர வாதிகளுடைய விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறதும் கர்த்தர்களாக ஆவார்கள் என்ற எண்ணம் என்று பௌஷ்கர சுருதியில் சைவத்திலிருந்து மிகவும் வேறான சிவதத்துவமே பிரமம், ஈஸ்வர, சாங்கிய விஷேசத்தன்மையாலும் பலவிதத் தன்மையாலும் அநேகேஸ்வரவாதிகளின் மோட்சத்துக்கு இருப்பிடமான சிவதேவதைக்கு வேறு கொள்கைகளை உடைய ஈஸ்வரதத்துவம் முதாலனைவகளில் வேறுநிலையில் வயிற்றில் வைக்கப்பட்ட தன்மையால் அநேக ஈஸ்வரவாதிகளது பரமார்த்த தன்மையானது அதற்குப் பொருத்தமான தத்துவசித்தர்கள் என சுருதியில் அந்த ஈஸ்வர தத்துவத்துக்கு வேறுவகையில் வேறானதான பொருத்தமுடைய தத்துவமே பெறப்பட்டதான மோட்சம் ஆகிறது. சிவபயனுள்ள கர்த்திருத்வ தன்மையுடைய (சிவப்-பிரயோய கர்த்திருத்தவ) வாதிகளது சத்தானது (உண்மைப் பொருள்) சர்வஞ்ஞத்துவ எல்லாவற்றையும் அறிந்த, சர்வ கர்த்திருத்துவ - எல்லா செயற்றன்மையுடைய, சிவத்துவ-சிவத்தன்மையுடைய, வேறுபாடு அற்ற சமமான தன்மையே சிவபிரயோயத்தில் சிவனுக்குச் சமமான சிவனுக்குத் தகுதியுடைய ஆத்மாவே பிரமம் என சுருதியினைப் பெற்றுக்கொண்டு தாம் எண்ணிய சுருதியின் இலக்காகிய சுருதியில் இருந்து பெறப்பட்ட தாம் எண்ணிய சிவனிலிருந்து வேறான சிவனால் ஆத்மாவில் ஆத்மாவானது பிரமம் என தமது சாத்திர உபாயத்தில் இருந்து விடுபட்டவர்களாக தம்மால் எண்ணப்பட்ட சிவோகமே தாம் என்று எண்ணிக் கொண்டு அலைகின்றனர். பிரயோயிய கர்த்திருத்துவ வாதிகள் மோட்சத்துக்கு இருப்பிடமான சிவனுடைய ஈஸ்வர தத்துவத்தில் வயிற்றுள் வைக்கப்பட்டதால் பிரயோய கர்த்திருத்துவவாதிகளின் மேலான எண்ணமானது பிரவாகேஸ்வர வாதிகளைப் போல ஈஸ்வர சித்தர்கள் என்று சுருதியில் ஈஸ்வரத்துவத்தைப் பெறுதலே மோட்சம் என்கின்றன.

ശിവശൈവാലിനശ്ശ പഞ്ചവക്ത്ര ശിവശൈവ ശൈവ
 ധാരാണാ മുഖാകാരതയാ തന്മൂർത്തി മുഖാധാരാണാ
 വികാരാ മുഖാകാരതയാ വാ സഖാധാരാ സഖാധാരാ
 വാ പാണ്ഡുഖാകാരതയാ ശിവം പ്രതിപദ്യമാചരിത
 മായ പഞ്ചകൃത്യ കൃത്യശിവ തത്ത്വശിവതാമുജാത
 ബ്രഹ്മൈതി സ്രുതിഭവതംബു ബ്ലതകൃത സ്രുതി വിതകൃത
 സ്രുതിസംഹൃതം ബ്ലതകൃത ശിവവിതകൃത ശിവൈനാതന്മാത
 ജം ബ്ലശാഖൈവായാക് പരിത്യജ്ഞഃ ബ്ലതകൃത
 ശിവൈവൈതന്മാതാസന്ധായ ജ്ഞൈ ശിവശൈവാലി
 ജ്ഞൈ ശിവശൈവ ശൈവശിവൈ ശിവൈതൈശൈവ
 ശൈവശിവ പ്രൗഢൈവൈ തത്ത്വകൃത നിത്യൈവൈ
 ശിവശൈവാലിനാം പാണ്ഡുതഃ ശാരദൈ ശിവശൈവാലി
 ക്വാക് ശൈവശിവശൈവൈതി സ്രുതഃ ശൈവശിവൈവൈ
 തൈശൈവ ശൈവശിവ പ്രൗഢൈവൈ തത്ത്വൈവൈ
 ജ്ഞൈഃ ശൈവൈവൈ ശിവശൈവൈ ശിവൈവൈ
 ബ്രഹ്മൈതി സ്രുതിഭവതംബു ബ്ലതകൃത സ്രുതിവിതകൃത സ്രുതി
 സംഹൃതം ബ്ലതകൃത ശിവവിതകൃത ശിവൈനാതന്മാതജ്ഞം
 ബ്ലശാഖൈവായാക് പരിത്യജ്ഞഃ ബ്ലതകൃത ശിവൈവൈ-
 ജ്ഞൈതന്മാതാസന്ധായ ജ്ഞൈ ശൈവൈവൈ ജ്ഞൈ
 ശിവശൈവ ശൈവൈതത്ത്വ കൃത നിത്യൈവൈ തത്ത്വൈവൈ-
 തത്ത്വൈവൈ ശൈവൈതി സ്രുതഃ ശൈവൈതത്ത്വ പ്രൈവൈ
 ജ്ഞൈഃ

சிவசமவாதிகளும் ஐந்து முகங்களும் பதினைந்து கண்களும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபடாத பார்வையின் தன்மை உடையதால் அந்தமூர்த்தியானவர் பரந்த விகாரத் தன்மையில் திருஷ்டா திருஷ்ட தன்மையினால் அல்லது 'சர்வதா சர்வதா' எல்லாவற்றிலும் எல்லாம், தன்மையினால் அல்லது மீண்டும் பார்க்க முடியாத தன்மையினால் அல்லது சிவனை நோக்கி தனியாக முற்செல்லும் பலனில் பஞ்சகிருத்தியம் கர்த்தாத் தன்மை சிவனுக்குச் சமமான சிவனுக்குத் தகுதியுடைய ஆத்மாவே பிரமம் என்று சுருதியினைப் பெற்றுக் கொண்டு தம்மால் எண்ணப்பட்ட சுருதியில் கூறப்பட்ட சுருதியில் இருக்கின்ற தம்மால் எண்ணிய சிவனாகக் கருதிய சிவனால் ஆத்மாவில் ஆத்மாவே பிரமம் என தமது சாத்திர உபாயத்திலிருந்து விடுபடுபவர்களாக தம்மால் எண்ணப்பட்ட சிவோகமே தாம் என எண்ணிக் கொண்டு அலைந்து திரிகின்றனர். சிவசமவாதி மோட்சத்திற்கிருப்பிடமான சிவனுடைய சதாசிவம் முதல் சிவன் வரையான தத்துவங்களில் சதாசிவன் முதலானவர்கள் தமக்குத் தகுதியுடைய தத்துவத்தின் வயிற்றில் வைக்கப்பட்ட தன்மையினால் சிவசமவாதிகளுடைய மேலான தன்மையானது சாரூப சிவசமவாதித் தன்மையினை சதாசிவத்துக்குச் சமமானவர்கள் என்று ஸ்ருதியில் சதாசிவத்துக்கும் மேலாகத் தத்துவங்களில் சதாசிவன் முதலான தமக்குத் தகுதியுடைய தத்துவத்தினால் பெறுதலே மோட்சம் ஆகிறது. சுத்தசாத்திரங்களும் சிவசக்தி ஆகிய இரண்டும் தகுதியுடைய ஆத்மாவே பிரமம் என சுருதியினால் பெற்றுக்கொண்டு தாம் எண்ணிய சுருதியில் கூறிய சுருதியில் இருந்து பெறப்பட்ட தாம் எண்ணிய சிவன் என விளக்கப் பெற்ற சிவனால் ஆத்மாவில் ஆத்மா பிரமம் என தமது சாஸ்திர உபாயத்திலிருந்து விடுபடுபவர்களாகத் தாம் எண்ணிய சிவோஹமே தாம் என்று எண்ணுபவர்களாக அலைகின்றனர். சுத்த சாக்த மோட்சத்துக்கு இருப்பிடமான சிவனுடைய சக்தி தத்துவத்தின் வயிற்றில் வைக்கப்பட்ட தன்மையினால் மேலான தன்மை உடைய சக்தியின் 'இது' என்று சுருதியில் சக்திதத்துவத்தைப் பெறுதலே மோட்சம் ஆகிறது.

வாஜகூதிண மாரூப ஹிததாந்ரிகாவூ உதூஷ்வீ-
 கூத ஸக்திதகூநாய ஸஜொஜாதாதி ததூரா-ஷாந
 ஸ்ரஹஸிவதூயு ஸிவதாஹுஜாதூ ஸ்ரஹெதி ஸூதிவவம்ஸு
 ஸ்லகூதித ஸூதிவிவகூதித ஸூதிஸம்ஹிதம் ஸ்லகூதித
 ஸிவவிவகூதித ஸிவெநாதூநூதூ ஹஜம் ஸ்லஸாஸூபாயாக்
 பரிதூஜநஃ ஸ்லகூதித ஸிவொஹஜஹிதூநுஸநாய
 ஹஜநெ। வாஜகூதிண மாரூப ஹிததாந்ரிக ஜொகூ
 ஹிஸிவஸு நிவூதி ப்ரஜுவஸகூதூ உதூஷ்வாதய
 ஸக்திதகூ கூகூதிநிகூதிவூகூக் பரஜாயூதஃ ஸக்திகௌ-
 ஸிபா ஐதி ஸூதெஃ ஸக்திகௌ ப்ராவிநெவ ஜொகூஃ।
 ஸெவவெவெகூ ஜெஸிநஸூ விநூரூப ஸ்ரீவொய்யுய
 ஐதிஸூதெ ஸீஸாநஜூதிதூ ஸஸீர நிஷ்நெ விநூ ஸஸீர
 ஸிவதூயு ஸிவதாஹு ஜாதூ ஸ்ரஹெதி ஸூதிவவம்ஸு
 ஸ்லகூதித ஸூதிவிவகூதித ஸூதிஸம்ஹிதம் ஸ்லகூதித
 ஸிவவிவகூதித ஸிவெநாதூநூதூ ஹஜம் ஸ்லஸாஸூபாயாக்
 பரிதூஜநஃ ஸ்லகூதித ஸிவொஹஜஹிதூநுஸநாய
 ஹஜநெ। தஜெஷ்வெகூஜெஸிநாம் ஜொகூதஹி ஸிவஸு ஸிவ-
 தகூ கூகூதி நிகூதிவூகூக் பரஜாயூதஃ பாரூபதாஸூ
 ஜாயாயாம் விஜாயாணூஜஹாபுதாஃ। ஸக்திதகூதஜெஷ்-
 தாஸ்ரீவ தகூவரெஸூதா ஐதி ஸூதெ ஸிவதகூ-
 ப்ராவிநெவ ஜொகூஃ।

சுஜிதாஹிகெ।

ஸொகாயதொய ஸ ளபதாஹுதொஜீஜாம்ஸஹவய।
 ஜாயாவாஜஃ பானூராசுஃ ஷ்வேதெஸஜயா ஸஹிஃ।

வாம, தட்சண, காருட, பூத தாந்திரிகர்கள் நான்காகப் பாகுபாடு செய்த சக்திதத்துவத் தன்மைக்கு சக்தியோயாதம் முதல் தற்புருஷம் வரையாக பிரம்மா ஆனவர் சிவனை ஒத்த சிவனுக்குத் தகுதியுடைய ஆத்மாவே பிரமம் என சுருதியினால் பெற்றுக்கொண்டு தம்மால் எண்ணியதும் சிவனால் விளக்கப்பட்ட சிவனால் ஆத்மாவில் ஆத்மாவே பிரமம் என தமது சாத்திர உபாயத்திலிருந்து விடுபடுபவர்களாகத் தாம் எண்ணிய சிவோகமே தாம் என எண்ணிக் கொண்டு அலைகின்றனர். வாம, தட்சணா, காருட, பூத, தாந்திரிக மோட்சத்துக்கு இருப்பிடமான சிவனுடைய நிவிர்த்தி முதல் சக்தி வரையான 'நான்கு' கலாமயமாகிய சக்திதத்துவத்தின் வயிற்றில் வைக்கப்பட்டதாய் மேலான சக்தி கலாசித்தர்கள் என சுருதிகளில் சக்தி கலையைப் பெறுதலே மோட்சம் ஆகிறது. சைவ வைதிக தேசிகர்களும் பிந்து ரூபமான சிவனை தியானித்தல் என்று சுருதியில் ஈஸ்வரமூர்த்தி சரீரத்தில் நிஷ்களமாக பிந்து சரீரமானது சிவத்துக்குச் சமமானதாக சிவத்துக்குத் தகுதியுடைய ஆத்மா பிரமம் என சுருதியைப் பெற்றுக் கொண்டு தாம் எண்ணிய சுருதியிலிருந்து விளக்கப்பட்ட சுருதியில் இருந்து பெறப்பட்ட தாம் எண்ணிய சிவன் என விளக்கப்பட்ட, சிவனால் ஆத்மாவில் ஆத்மாவே பிரமம் என தமது சாத்திர உபாயத்திலிருந்து விடுபடுபவர்களாகத் தாம் எண்ணிய சிவோஹமே தாம் என்று எண்ணி அலைகின்றனர். அந்தச் சைவதேசிகர்களினுடைய மோட்சத்துக்கு இருப்பிடமான சிவதத்துவத்தின் வயிற்றில் வைக்கப்பட்ட மேலான தன்மையானது பாசுபதர்களும் மாயையில் வித்தையையும் மாவிதர்கள் சக்திதத்துவத்தில் அதுவே சிவதத்துவத்தில் மேலானதாக இருக்கின்றது என சுருதியில் சிவதத்துவத்தைப் பெறுதலே மோட்சம் ஆகின்றது.

அஜிதாகமத்தில் லோகாயதம், பௌத்தம், ஆர்கம் (அருகர்), மீமாம்சை அவ்விதமே மாயாவாதம், பாஞ்சராத்திரம் ஆகிய ஆறும் புறச்சமயங்கள்; வேதாந்தம், வைஷ்ணவம், சாங்கியம் பௌத்தம், லோகாயதம் அவ்விதமே சமணர்கள் ஆகிய ஆறும் சிவத்துக்குப் புறம்பானவர்கள் என நன்கு கூறப்படுகிறது. சைவம்,

பெரியதளவணிதரணஸூயெஷ்டநுஷ்ட ஸூய ஜோகூத:।
கூதிதூவி ஸரிவாண தகெஷ்ட யயாமஜஜுஷ்டம் யயா-
ராமஜுஷ்ட வஸூஜிஷ்ட:। தகுஸிபாண ஜோகூதஸூ
கூவிஜாஸரீரானம் ஹாஸஜானா யஜுவி நவரிபாண விபாரெ
ஸம்ஹவதீதி।

56

பாசுபதம், வாமம், பைரவம், மாவிரதம், காளாமுகம் என்று ஆறும் அகச்சமயம் எனப்படுகிறது. அக்ஷமாலை, சிகை, கூச்சம், மூங்கில்தடி, கமண்டலம், வெண்மையான பூணூல் இவை ஆறும் சைவத்தினுடைய ஆறுமுத்திரைகள், விபூதி, மான்தோல், உத்தரியம், விஷ்டரம், புஸ்தகம், மேகலை அதன்மேல் கௌபீனம் என்று பாசுபதம் நினைவில் கொள்கின்றது. குண்டிகை (கமண்டலம்), குண்டலம், பாம்பு, சிகாமணி, முடி (மயிர்), பூணூல் ஆகிய ஐந்தும் மாவிரதர்களின் முத்திரைகள்; சங்கு, குண்டலம், கறுத்த ஆடை, சூலம், உடுக்கு ஆகியன பயிரவர்களது முத்திரைகள்; ஸ்படிகம், குண்டலம், சிவப்புச் சந்தனப் பூச்சு, புத்திரன், தீபம், அக்ஷமாலை ஆகியன காளாமுகர்களின் முத்திரைகள்; சங்கு, எலும்பிலான ஆபரணங்கள், மது, மாமிசம் ஆகியவைகளோடு கூடியவர்கள் சூலம், கபாலம், கட்வாங்கம் ஆகியன சாக்தர்களின் இலட்சணங்கள்; சைவ பேதத்தினைக் கூறுகிறேன். ஐக்கிய பாஷாண வாதிகள் இருவரும் பேத வாதிகளாகவும், சமவாதிகளாகவும், ஒன்று சேர்ந்த விகாரத் தன்மையினால் பரிணமிக்கின்ற சைவமும் சித்தாந்தி என்பதைவிட மேலானதாக விளங்குகின்றது.

என்று கூறப்பட்ட புற, அக சமயங்களில் கூறப்பட்ட சமய மோட்சம் ஆகிறது. கூடிதி முதல் சிவன் வரையான தத்துவங்களில் எத்தகைய ஆகமம் பெறப்பட்டதோ எவ்விதம் கூறப்பட்டனவோ அதன் உள்ளியல்பு ஆனது ஒன்று சேர்க்கப்படுகிறது. அந்த சிந்தாந்த மோட்சமும் அவித்தையான சரீரம் வரையான விளங்குகின்றனவும் சித்தாந்த விசாரத்தில் ஏற்படவில்லை என்று “சித்தாந்தத்தில் சித்தாந்தமே என பூர்வபட்சத்திலும் அதன் பின்னர் அதனிலிருந்து வேறுபட்டதே சிவசித்தாந்தம் என விளங்குகின்றது.” என இரத்தினத்திரயம், காமிகம் ஆகிய சுருதிகளில் சிவனை ஒத்த ஒளியுடைய உள்ளிருக்கின்ற சிவனை ஒத்த சாகித்தியத்தில் சிவசமவாதி மோட்சம் என்று சிவனை நோக்கி ஒவ்வொன்றாகப் பெறப்பட்ட பலனானது பஞ்சகிருத்தியத்திற்கு அதிகாரம் வரையான பிரிக்கமுடியாத அதிகாரங்களில் அவர்கள் சிவனால் கூறப்பட்டவைகளும்

ரதூதயகாடிகுரூதெ: ஸிவஸாஷுரூராஹிது ஊரா
 ஸிவஸாஷுரூ ஸாஹிதெவி ஸிவஸாவாடி ஷோக்ஷஹ
 ஸிவஃப்ரதி பூயமாஅரித வஹபஹக்ஷுதூயிகார
 ஊராவி சுவிநாயிகாராஸ்து ஸிவெநொக்ஷாஸ்து ஸுரி
 ஹிதி ரூதெ: ஸிவாபூயமாஅரித வஹபஹக்ஷுதூ-
 யிகார ஸபூயா ஸிவ ஸைஸிவதாஹிவூக்ஷிரெவ।

தஃக்ஷணினுவிஸூஸாஅாவே।
 ஸக நிஷ் நெவஸபூசெவ ஸஜாதா।
 ஸாயாஜூதி தக் ப்ரொக்ஷம் ஸாரூப்யம் சித்திதூயுதெதி।

விலாஹிநாஹி கயணிக் கஸூதி கஸூதி
 நொக்ஷஹி ஊபரிபாக தாரதஜேந கஜாவரண
 விலாஹ ஜூநாவரண விலாஹ ஸூநாநுஷாந
 ஹெஹெஜூஹாபுரையாஹ ஹிஷூக் பரஜூக்ஷி
 பயூஜ்ஜாரதஜம் யயா தயாக்ஷிதூடி ஸிவாஹ
 காராஹாடி நாரூதிகாஹிஹித தகூஹவந
 ப்ராபூரஹி।

தஃக்ஷம் தம்மெ।
 ஸஜாஸிவஸூதெவஸூக்ஷீபதொயா: ஸுரொடிதா:।
 உதஸூராசித்தூய: ஸூக்ஷூஸூஸூபூபூஜூக்ஷவ:।
 யொமவீயூஸதொபெதாஃக்ஷயாவாநியொஜிதா:।
 ரஜினிஸூக்ஷ விஹவாயயாவிவிஜூநீஸூர।
 ஸஜாஸிவஸஜாஸூபெநுதெகாரணஸூரா:।
 நஸிவகூஜநுபூபூதெஷாஹஜூஅயு தெயுநா।

வல்லமையுடையவர்களுடையது என்றும் சிவன்கள் தனியாகப் பின்தொடர்ந்த பலனே பஞ்சகிருத்திய அதிகாரம் என எப்பொழுதும் சிவசமவாதிகளினால் கூறப்படுகின்றது போல” அசிந்திய விஸ்வ சாதாக்கியத்தில் அது கூறப்பட்டது.

“ களமும் நிஷ்களமும் எப்பொழுதும் சமமான தன்மையுடையவை. அதுவே சாயுச்சியம் எனப்பட்டது. சாரூபம் எனும் இவை மூர்த்திக்குச் சமமானவை.”

சித்தாந்திகளினால் கூட ஒருபொழுதும், எப்பொழுதும் மோட்சம் என்று மலபரிபாகத் தன்மையிலிருந்து கர்ம ஆபரணத்தில் சித்தாந்த ஞானாவரண சித்தாந்தம் ஆனது தன்னிலிருந்து புறம்மான அனுஷ்டான வேறுபாடுகளினால் மஹா பிரளயத்தின் முடிவில் ஏற்படும் பரமுக்தி வரையான இயல்பானது (தாரதன்மியம்) எவ்விதமோ அவ்விதம் கூடிதி (பிருதிவி) முதல் சிவன் வரையான காலாக்கினி முதல் அநாகதம் வரையான நன்கு சுட்டப்பட்ட தத்துவ புவனத்தினைப் பெறுவதாக இருக்கிறது.

அது மதங்கத்தில், “ சதாசிவன் என்கின்ற தேவனுடைய விளையாட்டு நீர் முன்பு தோன்றியவை. நான்கு மூர்த்திகளும் சூட்சுமமானவை. அவையிடத்திலேயே மோட்சத்தை விரும்புபவர்கள் பெறுகின்றன. மோட்சயோக பலத்தோடு கூடிய தீட்சையாலோ அல்லது யோகத்தன்மையாலோ முனீஸ்வரர் நுண்ணிய இயல்பினால் அவ்விதமே மகிழ்கின்றனர். சதாசிவத்திற்குச் சமமான எல்லோரும் அவர்கள் ஒருபோதும் காரணேஸ்வரர்களாக இருப்பதில்லை. அவர்கள் சிவத்தன்மையினால் பெறுவதுமில்லை. அவர்களினுடைய தர்மத்தினது உபாயமானது இப்பொழுது கூறப்படுகிறது. சாரூபகர்கள், சாந்தி பிரஸ்ட்ஸ்நர்களாக (விலகியவர்கள்) சாந்தீயதீதத்தினைப் பின்பற்றுபவர்களாக எவர்கள் சாமீப்பிய சாந்தி நிலையத்தில் தனியான ஞானமுடையவர்களாக எண்ணப்படுகின்றனர். சாலோக்கியமும் வித்தியாகலையில் அவர்கள் அதன்கீழ் மண்டிக்கிடக்கின்றனர். யோகத்தன்மையில் உணவாகக் கொண்ட

ஸாரூபாஸானிபுஷ்பஸூ:ஸாஜுதீதாஸ்ரிதாஸ்யயெ |
 ஸாஜீபூாஸூானிநிமயாஜ்ஜாநகெவநிநொததா: |
 ஸாஹொகூாஸெதவவிஜ்யாயாஸ்யெபூய: பாரிஜ்ணீதா: |
 யொமகெஸ்திநஸ்தெபிதஜ்ஜெ வ்விந் பாரிஹாஜ்ஜெதா: |
 ஸாநியூாஸூ ப்ரதிஷ்டாயாஸாஸ்கிகெவநிநொததா: |
 கெவநிந: ஸூதா: |
 ஸாஜாவெஸெவெயெதகெஸஸம்ஸூதா:பரஜாணவ: |
 ஜதிதூகெவநிநஸ்தெபிஸெஷாராஜா: ப்ரகீதிதாஜதி |

ஸாஸூரதகூாஜி க்ஷிதூஜஸூவநஸூாராஜா ஜதூயூ: |

தஜுக்ஷம் திஜ்ஜுவிஸூஸாஜாவெஜா |
 ஸெரவஹதூவிடூயம் ப்ரொக்ஷம் ஸிபாஹம் திவிடம் ஹவெக் |
 கஜூாஹஜெவஜ்ஜா நாஹம்ஜ்ஜாநஜிஹூம் பரம் ஸூதஜ் |
 தயபூாஸெதவக்யாயொம: கஜிடிணாம் ஸாடநம் ஹவெக் |
 தயபூாக்யாயொமயூக்ஷம் ஜ்ஜாநஸெவஹவெதூயா |
 ஸாஸிஸூிவஹஸாஜாவூம் ஜ்ஜெ ப்ராடாநிகாதூக்ஷ |
 ஸாஜாவூக்ஷம்ஷக்ஷஹஜ்ஜிஸ்தெஸெதவொஜூதெ |
 கஜூாவரணஜெவஜூதஸெஸூாஹூம் நிராவூதஜ் |
 ஸிநூநூாஜஸாஸ்கிபதபரஸெதவபராதூரஜ் |
 ஸ்ரஹ்ப்ராஹூவயிஸ்தநதூதூநநஸூவம்ஹவெக் |
 நிராவரணெவஜூஸெரவஹஜிதி ஸூதஜிதி |

ததொஜிஹூா ஜொஹஸூ ஜொயூ க்யகூாஜ விஜ்யாயா: |
 ப்ராக்ஷத ஸ ளபகெஸி ஜெநெஜிதூக்ஷாதூநிபூதூயூம் |
 ஜெஸூ ஜ்ஜகூாக் ஜீக்ஷயெவ நிபூதி ஸூபாநஜ்ஜாநெநெதி |
 ப்ராமெவ ப்ரதிபாஜிதஜ் |

அவர்களுமாக இந்தத் தந்திரத்தில் பரிபாஷைகளாகக் கூறப்படுகின்றன. சாணித்தியர்களும் பிரதிஷ்டையில் தனியாக சக்தியிலேயே கொள்கையுடையவர்கள் ஆகின்றனர். தனியாக இருப்பவர்கள் என நினைவில் கொள்ளத்தக்கவர்கள். எந்தத்தத்துவத்தில் பரமவணுக்களாக அந்த சாதாக்கியத்தில் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் தனியான மூர்த்திகளாக ஏனையவர்கள் உருத்திரர்களாகப் போற்றப்படுகின்றனர்.”

என்று ஈஸ்வர தத்துவம் முதல் கூடிதிவரையாக புவனத்தில் இருக்கின்ற ருத்திரர்கள் என்பது பொருள்.

சின்திய விஸ்வசாதாக்கியத்தில் அது கூறப்படுகிறது. “சைவம் நான்கு விதமாகக் கூறுப்படுகிறது. சித்தாந்தம் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது. கர்மாந்தம் அவ்விதமே ஞானாந்தம்; ஞானமூர்த்துவ தன்மையானது மேலானதாக நினைவில் கொள்ள வேண்டும். சரியை, கிரியை, யோக கர்மங்களைப் பின்பற்றுபவர்களின் சாதனமாக இருக்கிறது. சரியை, கிரியை, யோகத்தோடு கூடியதாக அவ்விதமே ஞானமும் இருக்கிறது. சக்தியும் சிவனும் சாதாக்கியத்தில் மந்திர முக்கியத்துவம் உடையனவாகின்றன. நன்கு பெறப்பட்ட தன்மையில் அதில் முக்தியே கூறப்படுகிறது. கர்மா வரணம் என்பது அதன்மேல் நன்கு பரவாது இருப்பது பிந்து, நாதம், சக்தி என பரமான (மேலான) தன்மையில் மேலானதிலும் மேலானதாகிறது. பிரமத்தைப் பெறுதல் என்பதிலேயே அந்த அறியப்படுகின்ற ஆத்மாவில் ஆனந்தசுகம் இருக்கிறது. நிராகரணம் என்பது செளபேதம் என நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.”

என்று பின்னர் மூர்ச்சா மோகத்தினுடைய மலம் எனும் பொருள் உடைய கிரியைத் தன்மையுடைய அவித்தைகள் முற்கூறிய பௌத்த தன்மையில் மல நைமித்திகத் தன்மையினால் விலக்கப்பட்டது எனும் பொருளுடைய மலத்தினுடைய பொருட் தன்மையினால் தீட்சை மட்டுமே நிவிர்த்தி சித்தர்களை முன்புபோல ஒவ்வொரு பிரதிவாதிகளிடத்திலும் பேசப்படுகிறது.

ஸிவஸுஸுபுயாநம் யத்ஃபணம் பாஸஸுதெ:।

தெநீக்ஷாஸுஜாபுதாததஜாநக்ஷபணாக் ஸுபுதெதி।

நயதீக்ஷாயா: கஜுக்ஷாததவஸும் வஸுவம ப்ரதததி
நகஜுஜொக்ஷம் ஸாடியதீதிவாபும் ப்ராயஸதித கஜுண:
பாபாநொக்ஷ ஸாடியநக்ஷாக் ததாநெகானிக்ஷாக்
பரஜாபுதொ தீக்ஷாகஜுணுவி வுக்ஷ ஜுக் கிரயாபும்
கிரயாவதீ ஸிவஸுஸுதிருவ தீக்ஷாபுதெ கிரயாஹிவமஜா
புஸாஹஜாநம் ஸுபுததப்ரதததிதாமஜாக் ஜாந-
தீக்ஷாயாஹ ஜபஸுந கிரயா ஹித மாராகுடாக்ஷ-வீக்ஷண
ஜநஸுஸுக்ஷ ஸஜாஸுய கிரயாஸுக்ஷ ஸுநகிரயாஸு
வரிஜததஸுந திஸுஸுக்ஷாக் ஜாநதீக்ஷாஸுஸி கிரயா-
தீக்ஷாஸுஸெவ ப்ரவிஷ்டம் ஸுபுத தத:வஸுஜாதஸு
கரணாஸுஸவாக் ஜாநொபக்ஷத ஸிவஸுஸுதி கிரயஸெவ-
ஸெவஜுஸுதி கிரயா ப்ரததாதி நிஸுதீவ நுநிஸுதீ:
நாதஜாநாக் தயாபெதஸெஜா நிஸுதாண தீக்ஷாஜாஸு
ஜாநஸு ஸுக்ரியாஸு யொம ஸுஸுபுஹி வுஜுக்
ஸிவக்ரியா ஸுஸுஹிஸுதி ஹிஸுஸுஸுக்ஷ க்ஷாதிதாம் மக்ஷாக்
விஜாநாகுத ப்ரதயாகுத தீக்ஷாயாம் ஸுஸு ஸெஜா
நிஸுதாண தீக்ஷாயாஹ

நெகானிக: ஸுபுத தத ஜாநாநுஷாநா ஸுஸவாக்
நநு தீக்ஷாயா ததநுபெதெவ ப்ரொக்ஷ திபதாபு

“சிவத்துவத் தன்மையுடைய பிரதானமானது எதுவோ அது அவற்றினுடைய பாசத்தினை நீக்குகிறது. அவை தீட்சை இல்லாது நன்கு கூறப்படுகின்றது என்பது அவை நீக்கப்படாதனவாகவே இருக்கின்றன.”

தீட்சையளிக்கப்படாதவர்கள் கர்மத்தன்மையில் அதனை அவசியமாக பந்தம் எனும் பலனினைக் கொடுப்பது என்று கர்ம மோட்ச சாதனமானது இவ்வாறான தன்மையில் இருப்பதில்லை. பிராயச்சித்தச் செயலானது பாவங்களை மோட்ச சாதனத் தன்மையினால் அதில் ஏகாந்திகத் தன்மையினாலும் மேலான தன்மையில் தீட்சை எனும் செயலிலேயே நன்கு விளக்கப்பட்ட திருக்கிரியை (காட்சி, செயல்) முதலான பொருளுடைய கிரியைக்குக் காரியமாகிய சிவசக்தியே தீட்சை எனக் கூறப்பட்டது. கிரியை முதலான பலனைத் தருகின்ற மனிதர்கள் அஞ்ஞானத்தினுடைய அந்தப் பலனினைப் பெறவில்லை என்று ஆகமத்தில் இருந்து ஞானதீட்சையிலும் சடத்தன்மையுடைய கிரியைக்கு ஏற்புடைய குருவின் பார்வையினால் மனதில் எண்ணிய பெறப்பட்ட கிரியையானது சக்தியுடையதாக அச்சொல்லானது செயற்தன்மையுடையதாகிறது. சித்தம் என இடைவிடாத சித் எனும் சங்கல்பத் தன்மையில் ஞான தீட்சை கூட கிரியா தீட்சைத் தன்மையோடு நுழைந்ததாகிறது. பின்னர் நிச்சயமாக அறியப்படாத தன்மையுடைய கரணம் சம்பவம் நிகழாது ஞானத்தோடு செய்யப்பட்ட சிவசக்திக் கிரியையே வைத்திய சக்தி கிரியாபடலம் முதலான நிவர்த்தியைப் போல மலத்தினை நீக்குகின்றது. அது ஆத்ம ஞானத்தால் அல்ல. அவ்விதமே சக்தியோ நிர்வாண தீட்சையின் வழியாகவே ஞானத்தினுடைய கிரியையோடு கூடிய யோக சங்கல்பம் முதலானவைதான் விளங்குகின்ற சிவக் கிரியையானது சக்தியில் இருந்து பிரிக்க முடியாதிருக்கின்ற பூமியாக இருந்து ஏதாவது ஒரு அத்வாத்தன்மையிலிருந்து (வழி) விஞ்ஞானகலை, பிரளயாகலை தீட்சையில் சகலர் சக்தியோ நிர்வாண தீட்சையிலும்

அநேக ஏகாந்திகளுக்கு உரியதாகிறது. அதில் ஞான அனுஷ்டானத்தின் சேர்க்கையினால் தீட்சையினால் அது பெறப்படவில்லை என பரமோட்சம் ஆனது திரிபதார்த்தத்துக்கு

பெரொகூத ஸிவஜோநம் ஸம்பாஜு ஸிவொஹிதி ஸுநர-
பெரொகூதவதஹிநய யொமாஹொஸெந ஸஜுகாக் சுப-
பெரொகூத ஸிவஸொகூதாதார அகூண ஜோநாநொகூத:
தஹஸிவஸொகூதாதார அகூணஜோநஸெஸுவ ஸிவகூஹி-
வூகூதிஅகூண ஜொகூதகூந ஸொயு ஸொயந ஸொங்கயு
புஸம்மாசு நநு பரஜொகூத ஸஜுக் கூபெதபெரொகூத
சிபதாயு ஜோந நாஜ-ஸவ்யாகூத ஸொகூதாதாரஸு
ஜொகூதகூவி ஜீவநூகூதி ஸஜுக் கூபெதபெரொகூத
சிபதாயு ஜோந நாஜ கயஹூத ஸொகூதாதாரஸு
ஜொகூதஸொயநகூதநிவாயு ஸதூஜஸு
ஸொகூதாதாரஸு ஜீகூதா ஸிஷுஜெநிஷுதி ஶாராஸூரஜ
ஸிவகூரியாஸகூதி ஜீகூதாஹ ஜோநம் ஸதூவொஸநா
நிவதகூகாக் ஜெஸு ஜவகூகூஹஜோநாநி-ஷுதூரிதி
தகூவி தாஜுஸஸொகூதாதாரெஹிஷுத ஸிவஸகூதி
கூரியெவ ஜீகூதாஷொஜொகூதம் ஸொயயதீதி ஸுரூஷ
ஸஜவெதஜாநெண ஜொகூத:। ப ளரூஷொவி நகூவஹம்
ப ளரூஷகூகூணு ஸிவகூதகூகூதெஷுவொவி ஹவதி।

தஜூகூதம் பரஜொகூத நிராஸகூரிகாஸு।

ப ளரூஷகூபுரூஷொயாரஸூஹவஸூஹநிஜித:
ஶயம்ஸம்பெஜிதம் வூகூத ளஸங்கூகூவெகூணவஹீதி:

கூஸஜெஜா நிவூண ஜீகூதாஜாதாமாநி ஜோநயொம
கூரியாஶயூஷு ஸொயநாநி ஸொஜீகூதாஹி நீதூகூத:।

மேலான கண்ணாகிய சிவஞானம் நன்கு கூறுகின்ற சிவோஹம் என்று பின்னர் அதன் பின்னரும் அபரோக்ஷத் தன்மை என்று அபிநயம் முதலான யோக அப்பியாசத்தினால் பெறப்பட்டு அபரோக்ஷ சிவசாக்ஷாகார லட்சணத்தினால் ஞானத்திலிருந்து மோட்சம் ஆனது சிவசாக்ஷாகார ஞானத்திலேயே அது இருக்கவில்லை. சிவனிலிருந்து பிரிக்க முடியாத தன்மையுடைய மோட்ச தன்மையினால் பெறத்தக்கதும் சாதனமானதும் கர்மத்தோடு கூடியதும் பிரசங்கத் தன்மையிலிருந்து நிச்சயமாக பரமோட்சத்தில் நன்கு வைக்கப்பட்ட அபரமோட்சமானது திரிபதார்த்த ஞானம் எனும் பெயருடைய ஏதோ ஒன்று செய்யப்பட்ட சாட்சாத்காரத்தி-னுடைய மோட்ச சாதனத் தன்மையானது தடுக்க முடியாமல் உண்மையான முடிவற்ற சாட்சாத்காரத்தினுடைய தீட்சை எனும் சிஷ்டமல நிவிர்த்தியின் வழியாக அதன்மீது ஏறிய சிவகிரியாசக்தி தீட்சையின் அங்கமாகிய ஞானமானது சத்மலவாசத்தினால் விலகும் தன்மையிலிருந்து மலத்தினுடைய திரவியத்தன்மை யுடைய ஞானம் அல்ல, நிவிர்த்தி அல்ல என அதிலிருந்து பெறப்பட்ட சாக்ஷாகாரத்தில் நன்கு விளங்குகின்ற சிவசக்திக் கிரியையே தீட்சை எனப்படுகின்ற மோட்சம் ஆகின்றது. சாதனை செய்யப்படுகிறது என்று புருஷனின் சமமான அறியப்படும் தன்மையிலேயே மோட்சம் ஆகிறது.

புருஷனும் தனியாக புருஷத்தன்மையுடையதாக இருந்து கொண்டு சிவகர்த்திருத்துவத்தினை செய்வதாக இருக்கிறது.

அது பரமோட்ச நிரசுகாரிகையில் “புருஷ என்பது புருஷத்துக்கு ஆதாரமானது. செயல்கள் சிவனால் ஏற்படுத்தப் பட்டவை. பெறுதல், சேர்தல் ஆகிய இரண்டும் நன்கு வழிபடத்தக்க வகையிலேயே ஒன்றாகின்றது. என்று”

அசத்தியோ நிர்வாண தீட்சையின் வழியாக அங்கங்கள் ஞானா, யோக, கிரியை, சரியை முதலான சாதனங்களை தீர்ச்சையின் அங்கமாகக் கொள்கின்றன என்று கூறப்படுகிறது.

தஸுதெநதஉம்மகூநீக்ஷா ஸாதொஹிநீஹவெக் |
 ஸரிவஜீக்ஷாஊஸுசெக்ஷகாம் ஸவசுதாவூஹதாஹ்ராஃ |
 ஜோநதொயொமதசெதவவய்யூதததநஊயுதெ |
 ஜோநாஜீநாஊஸாஜயூததாவிஷ்ணவிஜுதெ |
 ஸாயஸாதிஸாஷுபஸீஹொநிநாஹ்ராஜாஹ்யா |
 ஜோநாஜிஹிநுஜொசெக்ஷாவ்ஹிதஸூஜீசெக்ஷவஜொஹிநீஹதி |

“அதனுடைய அங்கமுடைய தீட்சையில் அவை அங்கியாக இருக்கின்றன. சிவதீட்சையின் வழியாகவே அவை எல்லா வற்றிலும் மேலான தன்மை பெறுகின்றன. ஞானத்தன்மையினாலும் போகத் தன்மையிலும் சரியை முதலானவையினாலும் விடுபடவில்லை. ஞான தீட்சைகளினாலேயே சாமர்த்தியமாக அதிலிருந்து அறியப்படவுமில்லை. சிறுவன் சிறுமி வயது முதிர்ந்தார், பெண், போகி முதலானவர்களினுடைய இயல்பும் அவ்விதமே. ஞானம் முதலானவர்களின் மோட்சமாக தீட்சையே விடுவிப்பதாக இருக்கிறது. ”

அக்ஞான விவேசனம் நிறைவு பெறுகிறது.

